

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

ΤΟΜΟΣ Η'.

ΕΤΟΣ 180V

← 36 / 36 →

ΤΕΥΧΟΣ 17

1 Ιανουαρ. 1908

ΑΘΗΝΗΣ

Ώδης Σωκράτους 2

Όπισθεν του Βιβλιο-
κείου

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ

Φ.Ρ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

← 36 / 36 →

Περιοδικόν - Σύγ-
γραμμα Δεκαπεν-
θήμερον Έγκυκλο-
παιδικόν

← 36 / 36 →

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έσωτερικ. 50. 16

Έξωτερικ. 60. 20

C. DE VESME

ΑΙ ΟΡΘΑΛΙΑΙ

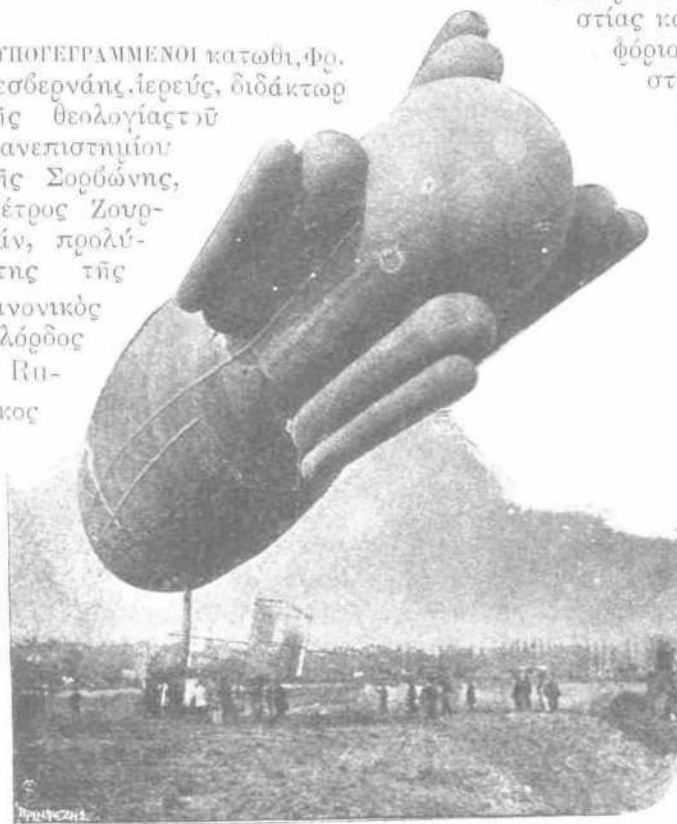
(ΘΕΟΔΙΚΙΑΙ)

(Συνήχησι και τίλος)

ΟΙ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ κατωθι, Φρ.
Δεσβερνάς, ιερεύς, διδάκτωρ
της θεολογίας τῷ
Πανεπιστημίου
της Σορβώνης,
Πέτρος Ζουρ-
δάν, προλύ-
της της

Σορβώνης, κανονικός
de Bayeux, μιλόροδος
Έδουάρδος de Ru-
mond, Δουδοβίκος
Βασίλειος
Carré de
Montgeron
σύμβουλος
του Κοινο-
βουλίου Άρ-
μάνδος Α-
rouet, θυ-
σαυροφύλαξ
του Έλεγ-
κτικού Συνε-
δρίου, Άλέ-
ξανδρος Ρο-
βέρτος Boi-
din, εύπατρι-
δης, ό κύριος
de Boihessin, Πέτρος Pigeon πολιτης
των Παρισίων, I. B. Κορνέ, ώσαύτως,
Δουδοβίκος Archambault και Amable
François Archambault, αδελφός του,
έπιβέδαιοϋμεν, ότι είδωμεν σήμερα μεταξϋ

ΤΟ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΝ Η "ΠΑΤΡΙΣ",

[Η κατάκτησις του ύψους' ίδε σελ. 216]

της 8 και 10 της νυκτός την καλουμένην
Μαρίαν Σοννέτ, έν καταστάσει σπασμο-
δική, την κεφαλήν έχουσαν έστρηγιμένην
έπὶ μικροϋ καθίσματος (σκαμνίου) και
τους πόδας έπὶ έτέρου τοιούτου, των δύο
τούτων θρανίων εύρισκομένων ακριθώς
έκατέρωθεν μιας μεγάλης έ-
στίας και υπό τὸ έπανω-
φόριον αϋτης, οϋτως ώ-
στε τὸ σώμα της ήτο
μετέωρον άνωθι της

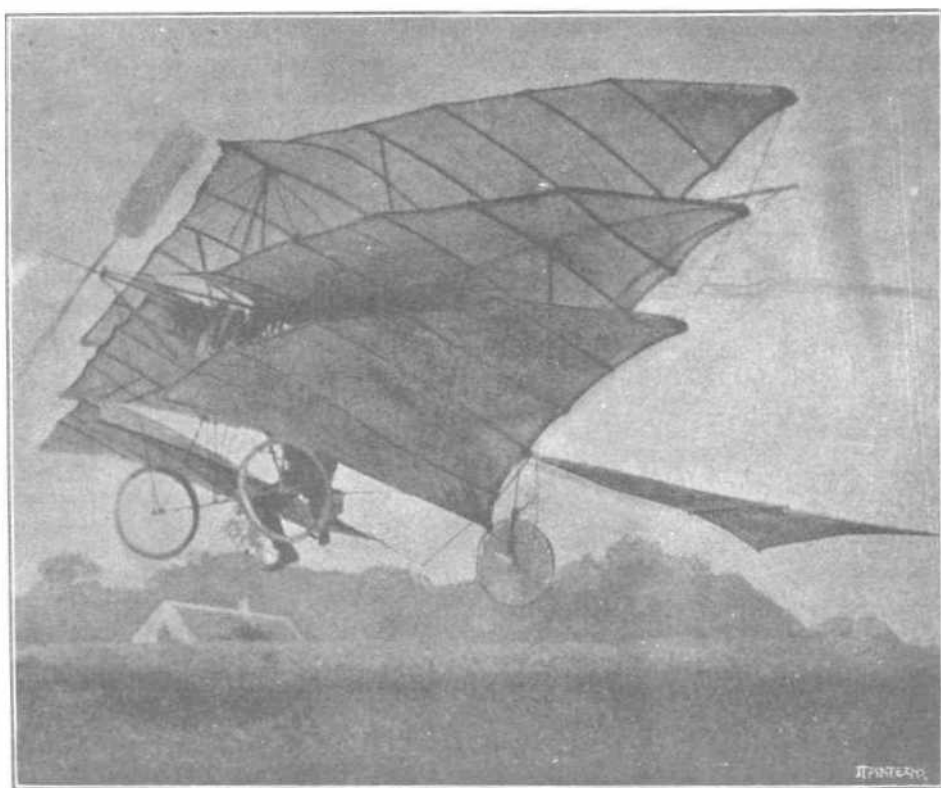
πυρᾶς, ήτις εύ-
ρίσκετο εις ύ-
περβόλικήν ζω-
ηροτητα και δι-
αμείναςαν οϋ-
τως έπὶ 36 λε-
πτα, «χωρίς ή
σινδόνη ένή πε-
ριεβάλλετο, μη
φέρουσαν οὐ οϋ-
δέν άλλο ένόνυ-
μα, να καθ, μο-
λονοτι ή πυρά
πολλάκις διηλ-
θεν άνωθεν αϋ-
της, όπερ έφάνη
ήμιν ως φαινό-
μενον έντελώς
υπερφυσικόν.

12 Μαΐου 1736».

Έπονται αι
υπογραφαί.

«Έκτός του-
του, προστίθη-
σιν ό de Mont-

geron, ή θεόληπτος αϋτη γυνή διέμε-
νεν ένίοτε έπὶ της πυρᾶς πολϋ πε-
ρισσότερον χρόνον ή κατά την άνωτέρω
περίστασιν' ό δέ συγγραφεύς των «Μα-
ταιών προσπαθειών» (Vains efforts), έ-

ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΟΙΟΝ ΕΛΧΑΜΕΡ

Η ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ

ΠΑΡΙΑΝ ΑΕΥΝΗΘΗ ταχέως πρόδον λαμβάνει νυν ή αεροπλοία! Οτι ακόμη πρό δύο ετών υπό των πλείστον θεωρείτο ως αδύνατον, σήμερον ουδέν ως τοιοῦτον φαίνεται. Αποτυχία εφευρεσιῶν τινῶν δὲν δύνανται πλέον τὴν πεποιθήσιν νὰ κλονίσωσι. Ἡν ἕκαστος ἐπὶ τῆς εὐδοκίμειας τῆς αεροπλοίας ἔχει. Ἀναριθμητὰ σχεδὸν δύνανται τις νὰ ὀνομάσῃ τὰ σχέδια καὶ τὰς κατασκευὰς πολλῶν αεροπλοίων, ἅτινα ἴδω ἐν Γαλλίᾳ ἀναρκοῦνται καὶ τὸ δημόσιον καὶ κοινὸν ἐνδιαφέρον ἐξεγείρουσι καὶ εἰς ἀδημονίαν κοιτοῦσι. Εὐρόστια διεδόθη καὶ ἠδυνάμην ἢ κατασκευὴν δικοινομένων αεροπλοίων, εἰς τὰ ὅποια τὸ πρὸς ἀνύψωσιν φορτίον καὶ τὸ ὕψιστον βῆμα διὰ περικλυμμάτων πληροῦμένων διὰ φωταερίου εἰς τὸν ἀέρα φέρεται. Ἐνὸς δὲ εἰς προηγουμένα ἐπὶ ἢ Γαλλίᾳ ἀναριθμητῶς εἶχε μεγάλην ὑπεροχὴν ἀπὸ τῆς ἄλλης χώρας, δύνανται τις νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι ἢ Γερμανία ὅσον ἀφορᾷ τὰ δικοινομένα αεροπλοία βαδίζει ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἄλλων χωρῶν. Πρὸ πάντων παρὰ τοῖς Γερμανοῖς κατασκευασθεῖσαν ἀερόπλοιοι οἱ ὑπάρχοντες τύποι ἀνεξαρτήτως ἄλλῶν καὶ ἀναριθμητῶς θὰ διατηρηθῶσι καὶ περαιτέρω ἀμείωτοι ἀνάλογον πρὸς τὴν οὐσίαν τοῦ τύπου των. Ἐάν τις δὲν θελήσῃ νὰ διακρίνῃ κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν κατασκευὴν, στερεὰ, ἡμιστερεὰ, καὶ μὴ στερεὰ, ὡς τοῦτο πολλὰ καὶ συμβαίνει, τότε χαρακτηρίζονται καλλίτερον κατὰ τὴν κοινὴν κρίσιν κατασκευῆν, μόνον δύο συστήματα ἰσχυρὰ πλοία (Flugschiffe), ἅτινα διατηροῦσι τὴν μορφήν των δι' ἑνὸς ἐξωτερικοῦ στερεοῦ σκελετοῦ καὶ δεύτερον δικοινομένα ἀερόστατα (Leukballons) ἅτινα τὴν μορφήν των ἀποκτοῦσι δι' ἑνὸς ἢ πλείονων ἐσωτερικῶν σακκῶν αἵρος, τῶν ἀερόστατιδιῶν (Balsonnets). Ὑπάρχει δι' ἅλα τὰ ἀερόστατα μίαν ἀπόλυτον ἀνάγκην νὰ φροντίσωσι ὀφθαλμῶς νὰ ἐξασφαλίσωσι κατὰ τὰ ταξί-

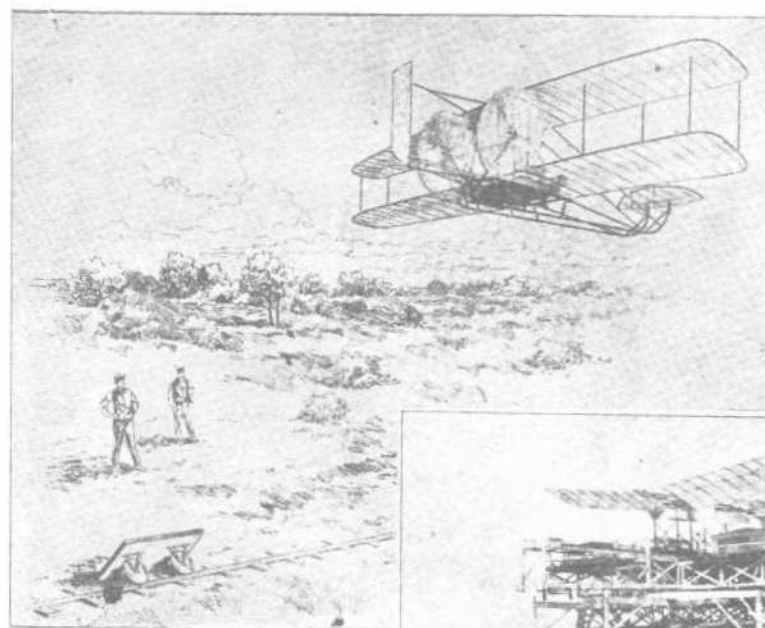
δια τὴν εἰς τὰ ἀερόστατα εἰς ἀρχῆς δοθεῖσαν μορφήν ἂν τοῦτο δὲν πράξῃ τις, τότε τὸ ὅλον σύστημα εἶναι ἀχρηστὸν συνίπει τῆς μὴ ὑπολογιστῆς ἀντιστάσεως τοῦ αἵρος, οἱ ὑπολογισμοὶ τῆς ἐπιταχύνουμένης ταχύτητος φευδῆς θὰ εἶναι, καὶ ἢ ἐργασία μὲ τὰ διαρκῶς τὴν μορφήν ἀλλάσσοντα ἐξωτερικὰ περικλυμματα ὀλίγη ἢ ἄδυνατο νὰ ἔχῃ ἐπιτυχίαν. Εἰς τὰ ἀερόστατα ἐκείνα, ἅτινα τὴν μορφήν των ἀποκτοῦσι δι' ἑνὸς στερεοῦ σκελετοῦ, ἐξασφαλίζεται ἢ διατήρησις τῆς ἀρχικῆς μορφῆς δι' ἅλας τὰς περιπτώσεις, ἐνὸς εἰς τοὺς ἄλλους τύπους διὰ διαφόρων βεληθητικῶν μέσων πρέπει νὰ φροντίσωσι, ὅπως κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου τὸ περικλυμμα πᾶντος κρατῶσι. Καταλαμβάνει δὲ ἕκαστος εὐκόλως ἡμῶς, δικαίωμα πάντα τὰ ἀερόστατα πρέπει νὰ ἔχωσι μίαν ἐπιμήκη μορφήν, καθ' ὅσον εἰς αὐτῆς ἐξαρτῆται ἢ ἀντίστασις τοῦ αἵρος νὰ ἐλαττωθῇ εἰς ὅσον τὸ δυνατόν μικρότερον ποσόν. Μᾶλλον τοῦδε ὑπάρχει μόνον ἐν πλείροις ἐπιτυχίαις ἀερόπλοιοι μὲ στερεὸν σκελετόν τὸ ὑπὸ τοῦ κόμηντος Zeppelin κατασκευασθέν. Ἀπόπειραι πολλὰ καὶ χροῖσεις μεταλλικῶν ἀερόστατων βλῆπει τις εἰς παρελθόντα εἶη νὰ γίνωνται. Ἐκ ὀλίγων ἢ λευκοσίδηρος, ἐλάσματα χυλλοῦ ἢ πλακίς ὀρεινῆς καὶ τέλος ἀργιλίου χροῖσι χρησιμοποιῶνται. Ἀλλὰ τὰ ἀερόστατα ἢ δὲν ἐκράτουν τὸ αἶριον πυκνόν, ἢ πολὺ βαρῆα ἦσαν. Ὁ Zeppelin εἶναι ὁ πρῶτος ὅστις μόνον τὸν σκελετόν ἐκ μεταλλοῦ κατασκεύασε καὶ περὶ αὐτόν ἐν στερεῶν περικλυμμάτων εἰς ὄψασματός ἔθετε, διὰ τοῦ ὅποιου τὸ βῆμα ὅλου τοῦ φορτίου ὅλος οὐσιαστικῶς ἐλαττωθεῖται. Ἡ τοιαύτη στερεὰ συναρμογὴ ἔχει τὸ μίγα πλεονέκτημα, ὅτι ἢ μορφή κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου δὲν δύνανται ἐκ τῆς ἀπολείας αἵριου ἀπολύτως νὰ μεταβληθῇ. Ἐκτός τούτου εἶναι ἐν τοιοῦτον ἀερόστατον, τὸ ὅποιον εὐκόλως στερε-

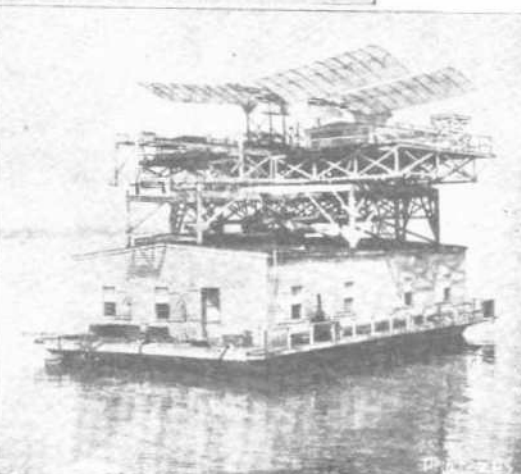
Η ΕΥΕΚΕΥΗ ΤΟΥ ΒΥΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΙΝ ΤΗΣ ΠΤΗΣΕΩΣ

ἔσται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ τελείως ἀκίνητον, οὕτως ὥστε δὲν φοβείται τις εὐκόλως μίαν χαλάρωσιν τῶν σχοινίων καὶ τῶν κλῶν. Εἰς τὰ ἄλλα ἀερόστατα προστίθεται εἰς μίαν δυσχερίαν, ὅτι ἢ ἀπόλυσις αἵριου μετὰ τινὰ χρόνον, καλῶς ἀναγκάζει τὴν ἐκ νέου πλήρωσιν τῶν ἀερόστατων μὲ αἶριον, ἐάν ἢ ἀγκυροβόλησις πρέπει νὰ μῆναι τελείως σταθερά. Περισσότερα πλεονεκτήματα τοῦ μεταλλικοῦ σκελετοῦ εἶναι, ὅτι δύνανται τις τὰς πρὸς ὄψιν ἀπαιτούμενας εἰδικὰς εἰς ἐκείνας τὰς θέσεις νὰ τοποθετήσῃ, εἰς ἃς αὐτὰ τὴν μέγιστην ἐνεργείαν δύνανται νὰ ἐκδηλώσωσι, καὶ εἰς πλείον, ὅτι δύνανται τις ἐπίσης τὰ πρὸς πηδάλουχισιν ὄργανα καὶ τὰ πρὸς ἰσορροπίαν παρεκτῆματα εὐκόλως εἰς τὸ κύριον σῶμα τοῦ ἀερόστατου νὰ στερεώσῃ. Μοναδικὸν ἔλαττωμα τοῦ ἀερόπλοιοῦ τοῦ Zeppelin εἶναι ἢ ἀνάγκη τοῦ νὰ ἔχῃ μίγα μίγανθος, ὃ ἔνεια μίγα ποσὰ αἵριου πρὸς πληρωσίν του ἀπαιτοῦνται. Ἐάν τις εἰς αὐτὸ μισθῇ τὴν δυσκόλον αὐτοῦ μεταφορὰν, λησμονεῖ ὅτι τῶν μηχανημάτων τούτων ἀερόστατων ἢ πορταῖα γίνονται μίση τοῦ αἵρος. Ἐάν ταῦτα ἐκ βλάβης τῆς μηχανῆς ἢ εἰς ἄλλων λόγων, πρέπει νὰ καταβῶσιν εἰς ἐχθρικήν χώραν, κατ' ὅσον δύνανται αὐτοὶ νὰ ὑπερλήθῃ τὸ εὐκόλον καὶ δυ-

νατόν τῆς μεταφορᾶς. Ἐν πλεονέκτημα, ὅπερ δὲν δύνανται τις νὰ ἀρνηθῇ εἰς τὰ μικρὰ ἀερόστατα, εἶναι φυσικῶς, ὅτι ταῦτα μακρὰν τοῦ ἰδικοῦ των προσορμιστηρίου, ταχέως δύνανται νὰ κινωθῶσι τοῦ αἵριου καὶ ἀσφαλῶς νὰ συσκιωθῶσι, ἐάν τυχὸν ἰσχυρὰ ἢ θύελλα ἀπειλοῦσι τὸν κίνδυνον νὰ φέρωσιν εἰς αὐτὰ. Ἀπεδείχθη, ὅτι πρέπει πάντα τὰ ἐπιμήκη ἀερόπλοια νὰ προσκίπῳνται διὰ διαφόρων ὀργάνων ἐν εἰδῇ ἐπιπέδων ἐπιφανειῶν ἐξουθετιοῦντων τὰς διαφόρους ἀνορθώσεις καὶ κλίσεις ἢ καὶ ἀνατροπὰς καὶ κινήσεις πρὸς τὰ ἄνω ἢ πρὸς τὰ κάτω τοῦ κατὰ μῆκος ἄξονος. Ταῦτα συνίστανται ἐξ ἁπλῶν ὀριζοντίων ἐπιφανειῶν ἐξ ὄψασματος, ἀπὸ νῆς κατὰ τὸ δυνατόν ἢ ὀπισθεν ἢ ἔμπροσθεν αἵων νὰ τοποθετῶνται. Εἰς τὸ ἀερόστατον τοῦ Zeppelin δύνανται τις ταῦτα νὰ ἴδῃ εἰς ἀμοτέρως τὰς πλευρὰς ἄνω ὀπισθεν εἰς τὸ ἀερόστατον «Πατοῖς» τὸ ὀπισθεν μέρος ταῦτα περιε-

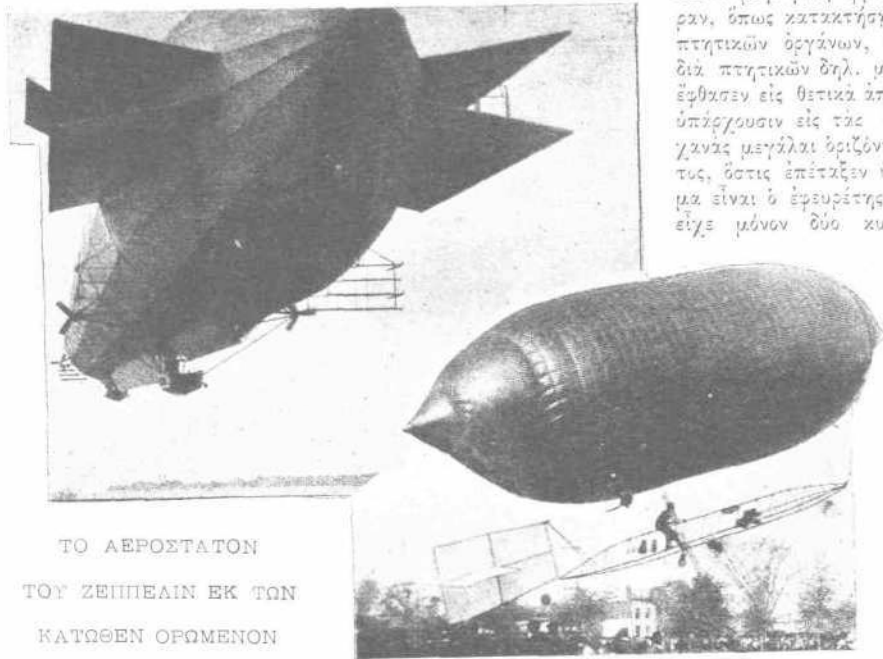

Η ΠΤΗΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ WRIGHT

ΤΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΤΟΥ LANGLEY ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΠΕΙΡΑΝ ΤΗΣ ΠΤΗΣΕΩΣ

λοῦσιν. Ἡ πῶλις τῶν Παρισίων ἐκτετῆ τὸ ὀπισθεν μέρος αὐτῆς ἔχει μικρὰς ἐπιμήκεις σάκκους πληρωμένους μὲ αἶριον. Δύνανται τις δὲ τὰς ἰσορροπιστικὰς τὰς ἐπιφανείας μὲ τὰ πτερὰ ἐνὸς βέλους νὰ ἰσομοιάσῃ, ὅπερ ἐπίσης τότε μόνον διὰ τοῦ αἵρος πετᾷ. Ἐν τῇ αὐτῇ ὀπισθεν με-

ΤΟ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΝ ΤΟΥ ΖΕΠΠΕΛΙΝ ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΤΩΘΕΝ ΟΡΩΜΕΝΟΝ

κρά πτερά τοποθετήση. Τὰ πλευρικά πηδάλια είναι απλούστατα σύγκεινται μόνον εκ καθέτων. Λίαν τεταμένον επιφανειών εἰς ὄρθογώνια, ὧν ἡ ἐνέργεια είναι ὡς καὶ εἰς τὰ πηδάλια τῶν πλοίων. Σαφῆ είναι εἰς τὸ ἀερόπλοιο τοῦ κίμωνος Zeppelin τὰ 4 πηδάλια ὕψους εἰς ἀμφοτέρους τὰς πλευράς ἔμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν ὁρατά, τὰ ὅποια ἄνευ ἀπορρίψιμης ἀρμάτος ἢ ἀνοίξεως τῆς δικλίδος τὴν μεταβολὴν τῆς θέσεως τοῦ ὕψους περὶ τὰ 600 μέτρα ἐπιτρέπουν.

Ἡ ἀνάβασις καὶ ἡ κατέβασις ἐπίσης καλῶς ἀλλὰ κατὰ διακρίσον τρόπον εἰς τὸ στρατιωτικὸν γερμανικὸν ἀερόστατον καὶ εἰς τὸ ἀερόπλοιο τοῦ Pavesani ἐπιτυγχάνεται. Ἀμφότερα ταῦτα τὰ ἀερόστατα ἔχουσιν ἐπίσης ὡς πάντα τὰ ἄλλα ἄνευ στερεοῦ σκελετοῦ ἀερόστατα, διακρίσας σκακούς ἀέρος ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, οἵτινες διὰ δικλίδων κεννοῦνται ἀέρος, πρὸς διακίνησιν τῆς ἐξωτερικῆς μερῆς. Τοῦτο εἶνε μίξ ἐπιβάλλουσα ἀνάγκη.

Τὰ μικρότατα δι-οικουμένα ἀερόστατα χρησιμεύουσι νῦν εἰς τοὺς διακρίσους μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων συναγωνισμοῦς.

Ἄν καὶ νῦν τὰ δι' ἀέριον ἐν τῷ ἀέρι φερόμενα πλοῖα μέχρι τοῦδε μόνον πειρατικῶν σημασίαν ἀπέκτησαν, ἐν τούτοις ὅμως δὲν παραλείπει ἡ ἀνθρωπίνη δημιουργική

καὶ παραγωγικὴ ἰσχύς, νὰ κινή τὴν ἀπόπειραν, ὅπως κατακτήσῃ τὸν ἀέρα διὰ διακρίσων πτητικῶν ὄργανων, ἄνευ σφαιρῶν (ballons) διὰ πτητικῶν δηλ. μηχανῶν. Καὶ ἐδῶ ἐπίσης ἐφθασεν εἰς θετικὰ ἀποτελέσματα. Πρὸς πῆσιν ὑπάρχουσιν εἰς τὰς διακρίσους πτητικὰς μηχανὰς μεγάλα ὀριζόντια ἐπιφάνεια. Ὁ πρῶτος, ὅστις ἐπέταξεν ὑπὲρ ἐν ἀριστὸν διάστημα εἶνε ὁ εἰσρηγὴς Otto Lilienthal, ὅστις εἶχε μόνον δύο κυρίως ἐπιφάνειάς, αἰτι-

νες ὁμοίωζον πρὸς τὸ κινήτηριον σύστημα κενῶν μεγάλου πτηνοῦ. Ἡ συσκευή τοῦ Vuia προσομοιάζει με αὐτὴν κατὰ τὴν διάταξιν τῶν ἐπιφανειῶν. Ἡ συχνὰ ἐν ἐλευθέρῳ πτήσει παρουσιασθεῖσα συσκευή τοῦ συμβούλου τῆς κυβερνήσεως Hofmann δεικνύει τριὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ κείμενα τεμάχια ὀρθογώνια, ὡς καὶ ἡ μεγάλη πτητικὴ μηχανὴ τοῦ Ἀμερικανοῦ Langley. Ἄλλοι εἰσρηγῆται ἔχουσι τὰ

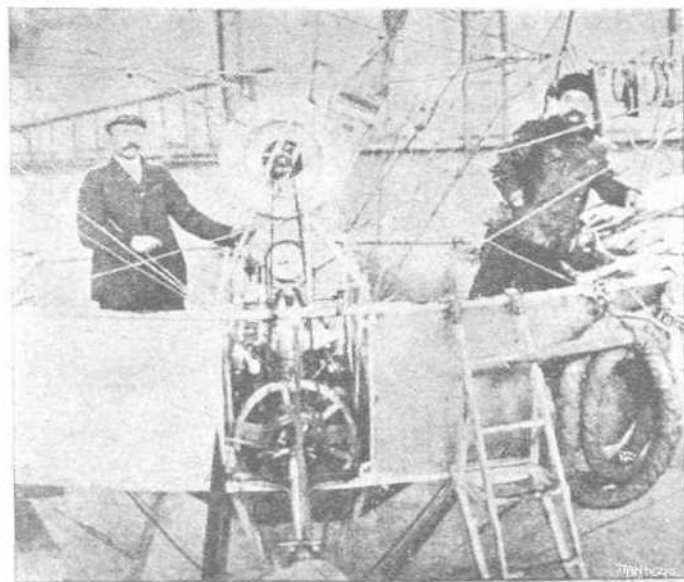
ἀερόπλανά των ταῦτα με πατώματα κατασκευάσει. Τὰ ὄργανα πρὸς πηδάλιουχυσιν είναι πικρὰ τῆς πτητικῆς μηχανῆς ἐξ ἴσου ἀπλὰ ὡς εἰς τὰ ἀερόστατα, δὲν είναι δὲ ἀνγκαίαι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ αἱ διακρίσοι ἐπιφάνεια ἰσοροπήσεως.

Δύσκολος είναι ὅμως ἡ ἀρχὴ τῆς πτήσεως τῶν πτητικῶν μηχανῶν. Ἐνῶ εἰς τὰ ἀερόστατα τὸ ὅλον βῆρος

διὰ τοῦ ἀερίου εἰς τὸν ἀέρα ἀνοῦσται, οὕτως ὥστε ἤδη μετὰ τὴν μικροτάτην πρὸς τὰ ἄνω ὄθησιν, τὸ ἀερόπλοιο μετὰ τὴν ἄρσιν δύναται νὰ ἀνέρχεται καὶ νὰ ἀνοῦσῃ, ἐν πάσῃ περιπτώσει μικρὸν πρόσθετον βῆρος ἐκ τῶν κάτω, διὰ μικρῆς ἐνεργείας τῶν ἀνοψωτηρίων πηδάλιων, τούναντιον εἰς τὰς πτητικὰς συσκευὰς διακρίσοι προετοιμασθῆσι διὰ τὴν ἀνοῦσιν είναι ἀνγκαίαι. Ἡ ὅλη συσκευή δηλώνει τότε μόνον δύναται νὰ πετάξῃ, ὅταν ἡ πίεσις τοῦ ἀέρος ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω τῶσον μεγάλη εἶνε, ὥστε νὰ εἶνε ἴση πρὸς

τὸ βῆρος ὅλου τοῦ φορτίου.

Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται μίξ ἰσχυρὰ συμπύκνωσις τοῦ ἀέρος, ἣν διὰ διακρίσων μέσων προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃσι. Ὁ Hofmann εἶχε διακρίσα καλῶς κατα-

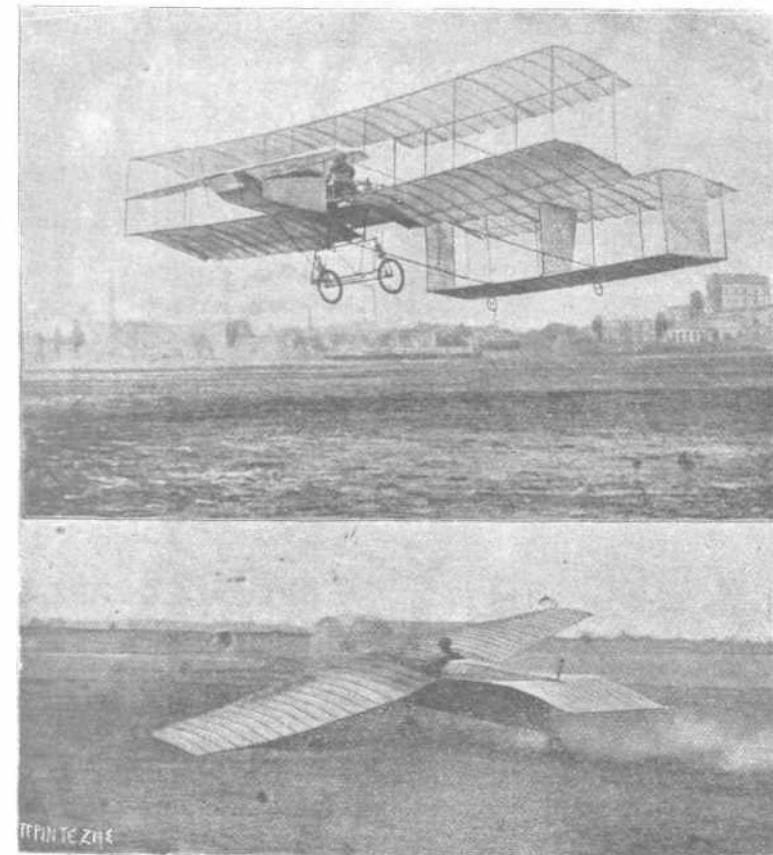

Ο ΚΟΜΗΣ ΔΕ-ΛΑ-ΒΩ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΜΒΟΝ ΤΟΥ ΠΗΛΑΔΙΟΥΧΟΥΜΕΝΟΥ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΥ ΤΟΥ

σκευάσει, ἄτινα ὅταν πρόκειται νὰ γίνῃ ἀνάβασις αἰρινιδίως ἀνοῦσονται καὶ ἐκτινάσσουσι πρὸς τὰ ἄνω τὴν συσκευήν. Κατόπιν ἡ ἐπερχομένη πτώσις αὐτῆς φέρει ἄρκετά συμπυκνωμένον ἀέρα ὑπὸ τὰς πτέρυγας. Ἐπίσης ὁ Langley χρησιμοποίησεν τὴν ἐλευθέραν πτώσιν: ἄρτιν τὴν μηχανήν του ἐκ μίξ ἐν τῷ ποταμῷ Potomac εὑρισκομένης οἰκίας ἐπὶ σχεδίας νὰ ὀλισθήσῃ πρὸς τὰ κάτω. Ὁ Vuia ὁ Santos Dumont καὶ ἄλλοι δεικνύουσιν ἐν μακρῶν διάστημα ἐπὶ τροχῶν ἐντὸς ὀμαλοῦ ἀγροῦ μέχρι οὗ διὰ τῆς αὐξανόμενης ταχύτητος ἡ ἀέρ πίεσις ἀρκούντως τὰς ὀλίγας λοξῶς ἰσχυμέναις πτέρυγας ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω. Οἱ ἀδελφοὶ Wright ἐτοιμάθησαν τὴν μηχανήν των ἐπὶ μίξ πλα-

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΠΤΗΤΙΚΗΣ ΜΗΧΑΝΗΣ ΤΟΥ HOFMANN

Ο ΦΑΡΜΑΝ ΠΗΤΑΜΕΝΟΣ Ο ESNAULT PELTIERES κατὰ τὸν δρόμον πρὸς ἀνοῦσιν τῆς συσκευῆς του

τείας πλακῆς ἰδιαιτέρως κατασκευῆς ἧτις με 2 τροχοὺς ἐπὶ σιδηροτροχιῆς μήκειος 250 βημάτων τρέχει. Ἐκ τῆς πλακῆς ταύτης πλακῆς ἀνοῦσεται ἡ μηχανὴ περὶ τὸ τέλος τοῦ δρόμου ἀφ' ἐαυτῆς. Ἐνῶ οἱ ἀδελφοὶ Wright, ὡς συντάκτης ἐφημερίδος αὐτοπροσώπως ἐν Dayton προσδιώρισε, ἤδη 40 χιλιομέτρα διήυσαν, ὁ Γάλλος Farman κατὰ πρῶτον ἐξετέλεσε πτήσιν ἐνδὸς περὶπου χιλιομέτρου. Ἐν Γερμανίᾳ μέχρι τοῦδε οὐδὲν κατορθώσαν. Ὁ Hofmann ἠναγκάσθη ἕνεκα ἀχρηματίας τὴν σχεδὸν ἐν ἀρχῇ εὑρισκομένην

μηχανήν του ἀτελείωτον νὰ ἀφήσῃ.

Ἐπίσης τὸ ἀερόπλοιο τοῦ Δαννοῦ Ἐλχάμερ βραίνει ἐπιτυχῶς. Ἀρχικῶς κατασκευασθῆ με μίαν σειρὰν πτερόγων, τὸ τελευταῖον ὅμως ἔχει 3 τοιαύτας σειράς—ὡς ἐν τῇ εἰκόνι μας φαίνεται—βάρους 305 χιλιogramμων καὶ μηχανὴν 30 ἵππων, διὰ τῆς οὐρῆς του δὲ κανονίζεται ἡ κλίσις, αἱ ἀνοδοὶ καὶ κατέβασις. Ἡ μεγαλύτερη πτήσις του ἦτο 178 μέτρον εἰς ὕψος 3. Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν περιγραφεισῶν ἀνωτέρω πτητικῶν συσκευῶν, εἶνε καὶ ἄλλαι πολλαὶ ὧν αἱ πρόοδοι καὶ ἐπιτυχίαι βραίνουσιν ἐπὶ τὰ πρόσω.

Τοιαῦτα ἐν ὀλίγοις τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς κατακτήσεως τοῦ ἀέρος.

Γ. Κ. Γεωργιάδης Δρ. Φυσ. Ἐπ

Ο OTTO LILIENTHAL ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΤΗΣΙΝ ΤΟΥ

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ

«Η παιδική του Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ηλικία υπήρξεν επίσης γόνιμος εἰς ἐκπληκτικὰ ἐπεισόδια, προαγγέλλοντα τὸ ἔνδοξον μέλλον τοῦ μικροῦ ἡγεμονίδου. Ἐν τοιοῦτον εἶνε καὶ ἡ δάμνασις τοῦ ἀγριωτάτου ἵππου Βουκεφάλου, ὃν οὐδεὶς τῶν ἱπποκόμων τοῦ Φιλίππου ἠδύνατο νὰ πλησιάσῃ καὶ μόνον ὁ μικρὸς Ἀλέξανδρος διὰ τῆς τόλμης καὶ εὐφροσύνης του ἐγένετο κύριος τοῦ ἀτιθάσσου ἵππου πρὸς μεγίστην κατάπληξιν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν παρισταμένων.

Ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν ὀφείλεται εἰς τὸν Ἀμερικανὸν ζωγράφον D. Castaigne.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

Ο ΜΕΓΑΣ
ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

«Ἐγὼ δὲ τῶν Ἑλλήνων ἡγεμῶν κατασταθὴς καὶ τιμωρήσομαι βουλόμενος Πέρσας, δάξην τὴν Ἀσίαν».

Ἡ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος ἔχει παραγράφους τινὰς ὧν ἡ συχνὴ ἀνάμνησις οὐ μόνον τὸν κόρον δὲν φέρει, ἀλλ' ἀλλεπαλλήλους συγκινήσεις καὶ ἐνθουσιασμοῦ ὀργὴ εἰς πᾶσαν ἑλληνικὴν ψυχὴν προξενεῖ.

Αἱ παράγραφοι δ' ὧν ἡ χρυσὴ λάμψις θαμβοῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς Ἑλλήνων καὶ μὴ ἀποτελοῦσι τίς χρυσὴ τῆς ἱστορίας μας σελίδος ὧν αἱ πλεῖστοι τῷ Μακεδόνι ἡρωϊ ὀφείλονται.

Ὅλοι οἱ ἱστορικοὶ, μικροὶ καὶ μεγάλοι ἔνα ἀνόμασαν μέγαν κατακτητὴν, στρατηγὸν τὸν εὐφροέστατον καὶ νοῦν ἐμπειροτάτον τῆς πολεμικῆς τέχνης. Ὁ εἰς οὗτος εἶνε καὶ αὐτὸς Ἑλληὴν, καταλέγεται εἰς τὴν χορὴν τῶν θαυμασιῶν ἀνδρῶν τῆς πάλαι Ἑλλάδος, Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου.

Λέγεται ὅτι οἱ μεγαλοφυεῖς ἄνδρες ἀπὸ μικρῆς ἡλικίας δίδουσι σημεῖα τοῦ ἐκκευθῆς αὐτῶν μέλλοντος. Ὁ Ἀλέξανδρος τοῦλάχιστον ἐνωρίτατα ἀπέδειξεν οἷος ἄρχων θ' ἀνεδέικνετο. Ὅτε οἱ προσβενταὶ τῶν Ἀθηναίων μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν ὁ Δισχένης καὶ ὁ Δημοσθένης ἦλθον εἰς Πέλλαν ἵνα διαπραγματευθῶσι τὴν εἰρήνην, ἐθαύμασαν τὸν μικρὸν Ἀλέξανδρον, ἀπὸ μνήμης ἀπαγγέλοντα διάφορα ποιητῶν χωρία καὶ μετ' ἄλλον παιδὸς παρασημασθέντα σκηρὴν ἑλληνικοῦ δράματος. Νεώτατος πρὸς τοῦτοις ἐπεδέχθη Περιοικὴν προσβείαν—τοῦ πατρὸς του ἀποδημοῦντος—καταπλήξας αὐτοὺς διὰ τῶν τρόπων καὶ λόγων του. Ἐπίσης καὶ ὁ ἐπιβλητικὸς καὶ μεγαλοπρεπὴς χαρακτήρ του ἐκ μικρῆς ἡλικίας ἐξεδηλώθη. Ἐν τινι συμποσίῳ, ὅτε ἐν μέσῳ τῆς μέθης ὁ Ἀπάλος τὸ κέλευρον ἐρείρας ἐξέφερον εὐχόμενος, ἵνα ὁ Φίλιππος γνήσιον υἱὸν γενήσῃ, ἐκ τοῦ νέου μετὰ τῆς Κλεοπάτρας γάμου, ὁ Ἀλέξανδρος τὸ ποιήσῃν του κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ στρατηγοῦ διενθύνας, ἀνέκραξεν: «Ἡμεῖς δέ σοι κακὴ κεφαλὴ νόθοι δοκοῦμεν;» Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα ἐξηρέθησε

τόσον τὸν πατέρα του, ὥστε ξιφῆρος ὄρημος κατ' αὐτοῦ. Ἐντεχνῶς ὁ εὐγενεὶς τῆς ἀμπέλου χυμὸς ἔσωσε τὸν μέλλοντα στρατηλάτην ἐκ τῆς πατρικῆς ὀργῆς Ὁ Φίλιππος ἐκ τοῦ πότου πρηγῆς ἔπεσεν, ὁ δὲ μικρὸς ἀειτιδὲς οὐδὲ τοῦ πατρὸς του φεισθεὶς, ἐβριστατικῶς ἀνεβόησε δεικνύων τὸν οἰνοβορῆ βασιλέα χαμαὶ κατακείμενον. «Ὅστις μένοι, ἄνδρες, εἰς Ἀσίαν ἐξ Ἑυρώπης παρασκευάζεται διαβαίνειν, ὅς ἐπὶ κλίνης ἀπὸ κλίνης διαβαίνων ἀνατίτραται».

Τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὸν χωρισμὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀπὸ τοῦ πατρὸς του, ὅστις ὅμως γνώσκων τὴν ἀξίαν αὐτοῦ τὸν ἡγάπα καὶ ἐξετίμα, καὶ ἀφόβως τῷ ἐνεπιστεύετο πρᾶγματα σπουδαῖα.

Πρὸ παντὸς θαυμασιῆ ἦτο ἡ σωματικὴ τοῦ νέου εὐωχία, καὶ ἡ τολμηρὰ ψυχὴ του.

Παιδάριον εἶ τῶν ἐδάμνασε τὸν φοβερὸν ἵππον Βουκέφαλον, ὃν οὐδεὶς τῶν βασιλικῶν ἱπποκόμων ἐτόλμα νὰ τιθασεῖσθῃ. Ἐνεκα τῆς ἐτολμίας του ταύτης ἐνωρὶς ὁ παῖς του τὸν παρέλαβεν εἰς τὰ πολεμικὰ πεδία, ὅπου μόνος του ἐήργησε μάχας ἐπιτυχεῖς. Ὅταν τῷ 340 ὁ Φίλιππος ἐστράτευσε κατὰ τοῦ Βυζαντίου ὁ δεκαεξαετής Ἀλέξανδρος διενθύνων τὰ τῆς Μακεδονίας σφάτατα, κατέβαλε τὴν ἐπαναστατήσαν γείτονα θρακικὴν φυλὴν τῶν Μαίδων καὶ ἀνωκοδομήσας πόλιν τινα. Ἢν εἶχε καταστρέψῃ ἐπαινόμασεν Ἀλεξ. ἡδουροῦποιον.

Αὕτη ἦτο ἡ πρώτη τῶν πόλεων ἕς ἐν τῷ κόσμῳ ἔμελλε νὰ διασπειρῇ ὁ μέγας κατακτητῆς.

Μετὰ δύο εἴη κατὰ τὴν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐκστρατείαν τοῦ πατρὸς του, ἐστρατήγησεν ἐπ' αὐτὸν καὶ κατετρόπωσε τὸν ἱερὸν τῶν Θεβαίων λόχον. Τόση δὲ ἦτο ἡ ἐπιπέσους καὶ ὁ θαυμασμὸς πάντων διὰ τὸν μικρὸν στρατηγόν, ὥστε ὡς λέγεται καὶ ὁ παῖς του τὸν ἐξηλοῦθησε.

Φαίνεται δὲ ὅτι ἡ πρόωρος αὐτῆ ἀξία τοῦ παιδός, ἠδ' ἀριστία μὲν τὸν Φίλιππον, ἀλλὰ ὡς ἐκ τοῦ ἐδεξάπιου χαρακτήρου του καὶ τῶν ραδιοσυγγινῶν τῶν συγγενῶν καὶ φίλων τῆς νέας συζύγου του Κλεοπάτρας, ἐπιδικάζοντων τὴν καταστροφὴν τοῦ ἡγεμονόπαιδος, συγκατατίθει εἰς τὴν ἀλλήν τοῦ Φιλίππου ἐγένοντο. Τοιαύτην τινὰ σοβαρὰν ὄντως διηγήθημεν ἐν τοῖς ἀνωτέρω, γενομένην ἐν τῷ συμποσίῳ ὅπου κατὰ τὴν γαμήλιον ἑορτὴν ἔδιδεν ὁ φιλήδονος Φίλιππος. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ἡ ἀναχώρησις τοῦ Ἀλεξάνδρου παρὰ τῆ προσβεβλημένη μητρὶ τοῦ Ὀλυμπιῶν, ἣτις διέμενε ἐν τῇ Ἠλείῳ.

Ἀλλὰ φανερόν ἦτο πλέον ὅτι δύο μερίδες ἀντίθετοι ἐγεννήθησαν. Οἱ συγγενεῖς ἀφ' ἐνὸς τῆς νέας συζύγου τοῦ Φιλίππου Κλεοπάτρας καὶ οἱ τῆς ἀποπεμφθείσης Ὀλυμπιάδος, οἵτινες συνωμώτων περὶ τὸν ἀδελφόν τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας τῆς Ἠλείου. Ὁ Φίλιππος ἀργὰ κρινούσας τὸ σφάλμα του ἐσκέφθη νὰ προσοικειωθῆ αὐτὸν διὰ στενοτέρων δεσμῶν, δίδων αὐτῷ σύζυγον τὴν ἐκ τῆς Ὀλυμπιάδος θυγατέραν του Κλεοπάτραν, ἀδελφὴν τοῦ μέλλοντος κατακτητοῦ. Διὰ τὴν ἑορτὴν τῶν γάμων ἐτέλεσε προσημασίαν λαμπρὰς, σκοπέων συγχρόνως νὰ ἐορτάσῃ καὶ τὰ γενέθλια τοῦ ἐκ τῆς Κλεοπάτρας γεννηθέντος υἱοῦ του. Προεβίβη ἐξ ὧν σχεδὸν τῶν Ἑλληνίδων πόλεων πεμφθεῖσαι ἔτυγον λαμπροτάτων περιποιήσεων. Ἐορταί, ἐστιάσεις, ἀγῶνες μουσικοὶ καὶ γυμναστικοὶ καὶ τραγικοὶ παρουσιάσεις καθημερινῶς ἐλάμβανον χώραν. Ἀλλὰ κατὰ ὁμοθυμίαν τὸν ὁ Φίλιππος ὅστις ἐνόμιζεν ὅτι ὁ θρόνος του θὰ ἐστερεοῦτο ἀσφαλῶς διὰ τῶν ἑορτῶν τούτων δὲν ἐπρόφρασε τὰ ἴδη τὰ τέλη των. Νεανίας τις, Πανσατίας τὸνομα, ἐκ τῶν σαμωτοφρυλάκων του, μένει πρὸς κατὰ τοῦ βασιλέως ὡς μὴ δικαιοῦθαι διὰ τινὰ προσβολὴν γενομένην αὐτῷ παρὰ τοῦ Ἀτιάλου, ἐπέπεσε κατὰ τοῦ Φιλίππου, εὐσεβοῦς εἰς τὸ θέστρον καὶ δι' ἐρχομῶν τὸν ἐφόνευσεν, φρονεθεὶς καὶ οὕτως ἐν τῇ γυνή τῃ.

II

Ἡ δολοφονία τοῦ Φιλίππου ἐπόμενον ἦτο ὅτι ἀνωμαλίας καὶ δυσκολίας θὰ ἐπέφερε μὲχρι τῆς ἐπιτιμῆς παγίωσης τῆς νέας βασιλείας καὶ μάλιστα ἐνεκα τῆς ἰσχυρῆς περὶ τὸν Ἀτιάλου καὶ τὴν Κλεοπάτραν μερίδος, ἣτις τὰ πάντα θὰ ἐκίνησεν διὰ τὴν κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐπ' ὀνόματι τοῦ μικροῦ ἐκ τῆς Κλεοπάτρας ἡγεμονόπαιδος. Ἐκτός τούτου καὶ ὁ Ἀμύντας, υἱὸς τοῦ προσηνέστερου ἀδελφοῦ τοῦ Φιλίππου εἶχε σοβαρὰς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἀξιώσεις. Ἀλλ' ὁ Ἀλέξανδρος, ὅστις ἔτυχε παρὸν κατὰ τὰς κρίσεις ταύτας σιγῆς, ἀνηγορεύθη βασιλεὺς καὶ μετὰ θάρονος καὶ συνέ-

σεως θανμαστῆς ἀνεχάτησε πάντα κίνδυνον. Μετὰ λαμπροτάτην κηδείαν τοῦ πατρὸς του κατεδίωξε τοὺς συνενόχους τοῦ δολοφόνου θανατώσας τοὺς πλείστους. Ὁ προσηνέστερος Ἀμύντας συνωμώσας κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐφρονεῦθη.

Ἡ Κλεοπάτρα τὴν αὐτὴν τύχην ἐπέστη διαταγῇ τῆς Ὀλυμπιάδος, ἐν τέλει δὲ καὶ ὁ Ἀτιάλος, διαταγῇ μουσικῇ τοῦ βασιλέως. Τὰ φοβερὰ ταῦτα γεγονότα δὲν ἔπρεπε καὶ οὐδένα τρόπον νὰ μᾶς προδιαθέσῃ κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου. Καὶ ἀνάγκη ἐχούνη τόσον αἶμα, διότι κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους οὐκ ἔμενον ἐστερεοῦντο οἱ θρόνοι. Ἀλλ' ὡς τε ὁ εὐκοσάτης βασιλεὺς ἔπρεπε νὰ σπεύσῃ εἰς τὴν Μακεδονίαν νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ἀμφισβητούμενην κυριαρχίαν του, καὶ ἔδει πρὸ παντὸς ν' ἀπαλλαγῇ παντὸς ἐσωτερικοῦ ἐχθροῦ Ἀλλὰ πρὶν ἢ ἀκολουθήσωμεν τὸν μεγαλοεργὸν στρατηλάτην εἰς τὰς περιπετειώδεις καὶ σοφὰς ἐπιχειρήσεις του, ἴδωμεν ποίαν ἀνατροπὴν καὶ ἀνάπτυξιν εἶχει, ἐκ ποίων ἰδεωδῶν ἐνεφροεῖτο καὶ τίς ὁ χαρακτήρ του.

Ἡ ἱστορία διὰ τῶν διαφόρων ἐπεισοδίων τῆς παιδικῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡλικίας μᾶς παρουσιάζει τὸν ἡγεμονόπαιδα ζωηρῶς χαρακίτηρος, τολμηρῶν καὶ ἠρωτικῶν. Ὅπως δὲ γεννηθεὶς καὶ αὐξανόμενος ἐν τῇ αἰλῇ τοῦ Φιλίππου, ἐν μέσῳ πολεμικῶν παρασκευῶν, μαζῶν, τροπαίων καὶ θουριάδων τῶν Μακεδονικῶν ὄλων τοιοῦτος ἔδει νὰ γίνῃ ἀφ' οὗ καὶ ἐκ φύσεως πρὸς ταῦτα ἔκλυε. Παιδαγωγὸς του ἦτο ὁ Ἀκαρῶν Λυσίμαχος, ἀλλ' ὄλων τῶν διδασκάλων προέσταντο ὁ Λεωνίδας συγγενὴς τῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπιτετραμμένος τὴν ἐπιμέλειαν γενικῶς τῆς ἀνατροφῆς τοῦ ἡγεμονόπαιδος.

Ἐν ταῦτοις ὁ Ἀλέξανδρος ἦτο ἀδύνατος τὴν τελείαν μόρφωσιν, τὰ ἰδεώδη καὶ ἐγγενη ἀθλήματα καὶ τὴν ἀγάπην του πρὸς πᾶν ἕρηλόν καὶ μέγα καὶ τὴν ἔκτακτον ἀτίληψιν ν' ἀποκτήσῃ ἂν μὴ ἠντιέχει τὸν Ἀριστοτέλη ἀπὸ τοῦ δεκίτου τρίτου ἔτους νὰ ἔχη διδασκάλον του.

Τούτου ἔργον εἶναι ὁ Ἀλέξανδρος, γαλουχηθεὶς διὰ γοητευτικῶν οἰχῶν τῆς Πλάτος καὶ τῶν κατωρθωμάτων τοῦ Ἀχιλλέως πρὸς ὃν ἠέχτο νὰ ὁμοιάσῃ. Τόσῳ δὲ τὸ ἔπος τοῦ Ὁμήρου ἠγάπησεν, ὥστε ἀείπειτο μετ' ἑαυτοῦ ἔφευγεν ἀντίγραφον, τερπόμενος ἐκ τῆς ἀναγνώσεως αὐτοῦ καὶ ἄλλων Ἑλλήνων ποιητῶν, κατὰ τὰς κοπιώδεις ἐκστρατείας του.

Ἀλλὰ καὶ ὁ πατὴρ του συνέτεινεν εἰς τὴν στρατιωτικὴν καὶ μεγαλόφρονα μόρφωσιν τοῦ υἱοῦ του οὐκ ὀλίγον καὶ ὡς προείπομεν εἰς πολλὰς μάχας ἐνωρίτατα τὸν συμπορεύθη καὶ μετὰ πίστης πίστεως οὐκ ὀλιγότατα τοῦ κράτους πράγματα τῷ ἐνεπισητέτο.

Ἰδοὺ ποῖος ὁ εὐκοσάτης βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας, κληθεὶς μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ πατρὸς του νὰ ἀρξῇ χάρας μεγίστης, νὰ διατηρήσῃ τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπανεξήσῃ τὰς ἑλληνικὰς κτήσεις, χωρῶν κατὰ τοῦ Μεγάλου Βασιλέως.

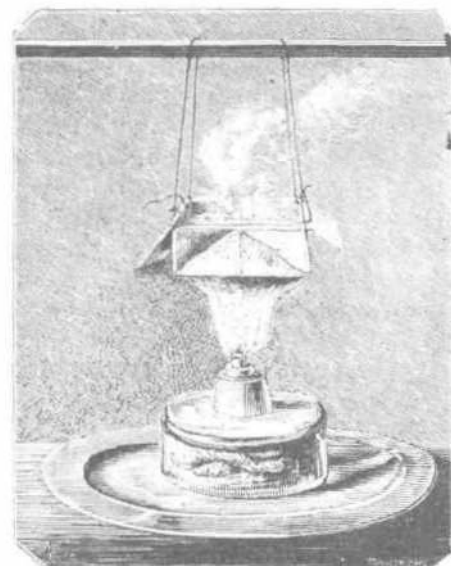
(Ἐπεταὶ συνέχεις)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

ΑΚΑΥΣΤΟΣ ΧΑΡΤΗΣ

ἘΠΟ ΕΝΑΝΤΙ ἡμῶν σχῆμα δεικνύει τὸν τρόπον βράσεως ὕδατος ἐντὸς χάρτου, χωρὶς οὗτος παρῶς νὰ καῖ.

Πρὸς τοῦτο κατασκευάσατε μικρὸν κυτίον ἐκ χάρτου, ὡς τὰ κατασκευαζόμενα ὑπὸ τῶν παιδῶν καὶ ἀνεκρήσατε αὐτὸ διὰ νηκτων ἐπὶ τινος γάβδου, ἀρξίζοντες τοποθετημένης ἀνωθι

τῆς πυρᾶς, ἀπὸ προηγουμένως πληρώσατε τὸ κυτίον ὕδατος.

Ὁ χάρτης οὐδέποτε φθάνει νὰ καῖ, καθὼς τὸ ὕδωρ ἀπορροφᾷ ὅλην τὴν θερμότητα ἢ μάλιστ' ἢ θερμότης ἐπιπερρεῖ ἐπὶ τοῦ ὕδατος σώματος. Μετὰ τινὰ δὲ λεπτὰ τῆς ὥρας τὸ ὕδωρ θὰ βράξῃ καὶ θὰ ἐκτμηθῆται, χωρὶς ὁ χάρτης νὰ ἀλλοιωθῇ ὑπὸ τῆς πυρᾶς. Ἦτέπει ὅμως ἡ πυρὰ νὰ ἐνεργῇ πάντοτε ἐπὶ τοῦ μέρους τοῦ χάρτου, τοῦ βρασταζόμενου τὸ ὕδωρ, ἄλλως τὰ κάρτα θὰ ἐκκίνετο.

Δεῖν μετὰ προσοχῆς μεγάλως νὰ γίνεταί τὸ πείραμα τοῦτο, καὶ εἶναι ἀριστὰ ὄρατον καὶ ἐνδιαφέρον.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΕΚΑΣΤΟΤΕ

Γενικὴ ὑγιεινὴ.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ὁ προπατορικὸς ἄνθρωπος ἔζη τὸ πάλαι ἐν ὑπαίθρῳ καὶ ὅτι, ὅσο μαλθακώτερος γίνεται καὶ περιορίζεται ἐντὸς στενῶν καὶ πολλῶν ἐνδομύτων καὶ κλειστῶν δωμάτων, τοσοῦτον σημαντικῶς μεταβάλλει τὴν φύσιν του καὶ τήκεται ὑπὸ πλείστον ἀσθενειῶν, οἷον τῆς φθίσεως, ἀναμίας, πνευμονίας, ρευματισμῶν, ποικίλων πυρετῶν, κεφαλαλγίας, δυσπεψίας, ἐκζεμάτων, ὑστερισμοῦ, ἀλλοφροσύνης κτλ. καὶ τὸ χειρόριστον, ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη φυλὴ τείνει εἰς παντελῆ ἐκφυλισμὸν διὰ τῶν νέων τροπῶν καὶ νεοτεριστικῶν ἔξαιων, ἧς προσέλαβε καὶ ὁλονὲν ἐρριπίσκει.

Ἡ μόνη κατὰ τῆς ἐπαρτοῦ κατὰ τὴν καταστροφῆς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καταπολέμησις εἶναι ἡ ἀπὸ τινος εἰς τὴν Εὐρώπῃ ἐφαρμοζομένη δίαιτα καὶ ὑποβολὴ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸ ὑπαίθρον ἐν γυμνότητι.

Ὁ ἰατρός δας.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ παρέχων ἐκδούλευσιν δεῦν νὰ λησμονῇ τρυφάν, ὁ δὲ λαμβάνων αὐτὴν διαρκῶς νὰ τὴν ἐνθυμῆται.

Εἶναι ἀνεκδέστερον νὰ δυσπιστῇ τις πρὸς τοὺς φίλους του ἢ ν' ἀπκτάται παρ' αὐτῶν. Καὶ ἐν τούτοις σήμερον, ὅπου κίσχη, ἀνεκδέεις καὶ ἀπατῆς κρύπτονται ὀπισθεν τοῦ φίλου.

Δεῖν νὰ ἦ τις φρόνιμος δι' ἐκυτὸν καὶ νὰ δεικνύῃ ἐπίπλεστον ἐξωτερικόν, ὅπως ἀποφεύγῃ τὰς συγχρόνους τῶν ἀνθρώπων πλεκτάτας.

Ἄνευ τῆς εὐλακρείας, οὐδέποτε τις εὐρίσκει ἀληθῆ ἐκτίμησιν.

Ἐστὶ πικρῶταξ διὰ νὰ σίβησαι τοὺς νόμους. Καὶ ὁ σέβόμενος τοὺς νόμους εἶναι πολίτης τέλειος.

Ἡ γυνὴ οὐδέποτε λησμονεῖ τοὺς ὀπκίλους, οὗς δι' ἐκυτὴν ἀκούει, διότι νομίζει ὅτι τοὺς ἔχει πάντοτε.

ΜΑΓΙΑ ΛΑΜΨΗ

Μετὰ στήν νύχτα τὸ ἰλιόροστο ἀγέρι Κἀποικ φωνὴ ἀκούω μυστικὰ νὰ μοῦ φωνάζῃ. Ἐπρὸς σὲν πλάνο θνητο νὰ μοι εἴπῃ. Ποῦ εἶμι στ' οὐρανὸν τὰ ὄψη νὰ με εἴπῃ.

Βλέπω σὲ πῶς τοῦ ἡλίου καὶ σὲν πλῆσθ Τρομουλάστο σὲν σπῆξ νὰ προβάλλῃ κατὰ. Μεθ' οὐραίνεται παντοῦ πῶς με καταξῆν κατὰ Ποῦ πῆρε ἀπ' τ' ἀγέρι μάγικα λάμψη.

Νομίζω τὰ πουλιὰ καλλίστερα πῶς ψάλλουν. Τὸ κῶμα πρὸς γλοκὰ πῶς σῦρει τὰ νερά του. Τὸ ἀρβῶν ὀλέγαρο πῶς δειγναι τὴν χάριν του. Τοῦ κόσμου εἶμι ἡ χάρις πῶς γύρω μου προβάλλουν.

Ὅστε τῆς νύχτας ἀλλάξῃ ἡ χάρις, Ὅστε ὁ ἥλιος με τὴν πλῆσθ μεταβλήθῃ. Πλῆν σὲν καρδία μου μόνο μετὰ ἐγεννήθη. Κἀποικ ἀγάπης μυστικῆς ἡ μάγικα λάμψη.

K. A. Λαυτινός.

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΜΕΧΡΙ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΒΗΣΣΚΕΦΘΗΝ αὐτὸ καὶ ὁ εὐγενέστατος κ. Βλάχος μοι ἐπέδειξε τὸ μέγα κατόρθωμά του. Εἰς τὰς ἐσθλείας τοῦ Λυκείου του αἰθούσας καὶ τὰς διαφόρους τάξεις καὶ διαμερίσματα εἶδον τὰ ἔργα τῆς τριωνομισίας ἐκεῖ διδασκαλικῆς ἐργασίας του, ἐν ᾧ μοι ὑπεδείκνυε καὶ ἐξήγει τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο τὰ διάφορα ἔργα καὶ συνηματά του· ἐφαρταζόμενος δὲ ἐν ταῦτῃ πόσον οἱ καταπεποιημένοι καὶ ἀπειράκις βεβαρημένοι ἐκείνοι τοῖχοι δὲν ἤκουσαν ἀπὸ οἰόμενος μαθητῶν καὶ παιδαγωγῶν θεῖα καὶ εὐαγγελικώτατα νοηθέντα καὶ ὅτι ἂν αἱ εἰκόνας καὶ αἱ κινήσεις τῶν ἐκκλησιῶν περιουλλέγονται τὰς διήσεις καὶ τὰς πικρίας τῶν πασχόντων καὶ τῶν αὐτοῦτων σωτηρίαν τῶν ψυχῶν αὐτῶν, ὡσαύτως αἱ τάξεις τῶν σπονδαστηρίων εἰσι τύποι ἱεροὶ καὶ διδασκαλικοὶ ἐν οἷς οἱ πτωχοὶ μαθηταὶ καὶ οἱ πλούσιοι ἀσπὸς ζητοῦσι διὰ τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἀριθμῶν τὴν ἐδεξίαν καὶ σωτηρίαν τοῦ ἐργασίου βίου των.

Τὰ γράμματα, ἡ σωματικὴ ἀσκήσις, ἡ θρησκεία, αἱ γλῶσσαι, ἡ μουσικὴ, ἡ ἱερογραφία, καὶ τόσαι ἄλλαι ἱεραὶ καὶ ἠθικαὶ παραδόσεις ὅσων δὲν ἀντήχησαν ἐπὶ τριωνομισίαν, ἀνὰ τοὺς τοῖχους καὶ δὲν ἀπεροφήθησαν ἐπὶ χιλιάδων μαθητῶν, οἷτινες σήμερον ζῶσι διεσπορευμένοι ἀνὰ τὸν Ἑλληνισμὸν τοῦ ἔσω καὶ ἔσω Κράτους.

Ἡ διαπαιδαγώγησις δύο γενεῶν εἶναι τὸ μέγα κατόρθωμα τῆς ταπεινῆς ταύτης Σχολῆς, ἣτις οὐχ' ἦτιον ἀγερώχως ἐφοῖ τῶν ἀρχόντων ἀνὰ τὸν ἀπέραντον ὥραϊον ἐκείνον ὀρίζοντα τοῦ κεκρυφαίου βράχου.

Ὁ κ. Α. Βλάχος ἐπηρέσθη καὶ ἰδρυτὴς τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν. Πολλὰκις ἐχορηγίμασε δημοτικὸς σύμβουλος Κερκύρας Ὑπερῆς καὶ πρόεδρος τῆς Φιλολογικῆς Ἐταιρείας «Μίντζαρος», ὡς καὶ τοῦ δραματικῶς Σολλόγου τοῦ Βελγίου, τιμηθεὶς διὰ τῶν ἡρώων Σταυροῦ καὶ ἄλλων ξένων παρασημῶν, πάντοτε διατηρηθεὶς καὶ δούσας ὡς ἀτάξιος μουσολάτρης, ἀκραφῆς πατριώτης, ἐξίστετος παιδαγωγὸς καὶ διακεκριμένος πολίτης, σεβόμενος τοὺς πάντας καὶ ἐκτιμώμενος παρ' ὅλων.

Μετὰ τοῦτο μετέβην εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Μαρκουᾶ, τοῦ γνωστοῦ Κερκυραίου ποιητοῦ,

ὅστις πολλάκις τοσοῦτον μᾶς ἔεργε καὶ μᾶς συνεκίνησε διὰ τῆς ὀντως ἐξόχου καὶ λαμπρῆς του λόγος. Ἐῖθρον δ' αὐτὸν οἴχοι, διαρκῶς σχεδὸν οἰκονομῶντα ἐνεκα τῆς ἡλικίας του καὶ ἀπογοητεύσεως πλέον ἐκ τοῦ κόσμου, καθέσων, ὡς γνωστὸν, οἱ ποιηταὶ μᾶς καὶ ταχέως γηράσκουν καὶ ταχέως ἀπογοητεύονται ἐκ τοῦ τοσηροῦ καινωτικῶ καὶ ἐθνικοῦ μᾶς περιβάλλοντος ἤδη.

— Δὲν ἔχετε ἰδίαν πόσον εὐχαριστοῦμαι, κ. Πρίντζη, μᾶς ἔλεγε, βλέπων ἐπισκεπτομένους με τοὺς ἀνθρώπους τῶν μουσῶν καὶ τῶν γραμμάτων, ἤδη εἰς τὸ γηράσκον, ὅπου σχεδὸν δὲν ἐξέρχονται ἢ μόνον κάποιε τὸ ἐσπέρας, κἀνωθι τῆς οἰκίας μου μετὰ τῆς ἀδελφῆς μου καὶ τοῦ ἀνεμοῦ μου, οὗς καὶ οὗς συνιστῶ, ὅπως ἴδω τὴν κίνησιν τοῦ τριελλοῦ κόσμου καὶ ἀκούσω ὀλίγην μουσικὴν. Τὴν «Φύσιν», ὅπου ἔχετε τὴν κολωσόνην νὰ μᾶς στέλλετε, τὴν διαβάζομεν ὅλοι, καὶ οὗς συγχοίρω λαμπρῶν, τερπνῶν καὶ πολὺν διδασκατικὸν ἀγγεῖμα μᾶς εὐχαριστοῦ πολὺ. Καὶ εἶπε εὐχαριστοῦμενος; Πότε ἤλθατε ἐδῶ; κ. Πρίντζη.

— Ἀρκετὰ εὐχαριστοῦμενος, κ. Μαρκουᾶ καὶ οὗς εὐχαριστῶ, ἤλθον δὲ μόλις προχθές.

— Τὴν Κέρκυραν βεβαίως θὰ γνωρίζετε ἀπὸ ἄλλας φορές.

— Ἀνοτιχῶς ὄχι, πρώτην φοράν ἐπισκεπτομαι αὐτήν.

— Πρώτην φοράν, ἐπατέλαρον μετ' ἀπορίας πάντες, εἶναι δυνατόν, οἷτις ὅπου γνωρίζετε ὅλον τὸν κόσμον νὰ μὴ γνωρίζετε τὴν Κέρκυραν; Πῶς τοῦτο;

— Πραγματικῶς περίεργον, καὶ ἐγὼ ἠπόροισιν καὶ δι' αὐτὸ ἀπεφάνισα νὰ ἔλθω! Ἀλλὰ νὰ οὗς εἴπω, ἤκουον δι' ἄλλων οἱ τριελλοὶ ἔρχονται ἐδῶ καὶ ἐδίπταζον.

Πάντες, ὡς καὶ κερία τις ἐξ Ἀργείων, ἤμεις εἶχεν ἔλθῃ πρὸς ἐπίσκεψιν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, ἐξέσπασαν εἰς γέλωτας.

— Μὴ γέλατε, διότι εἶναι πραγματικὴ ἀλήθεια, διέκομα. Ἐπεκράτει δυνατικῶς ἴδιον, ὅτι ὅπου ἐγκαθιδρύονται ἡ φρενοκομίαι, ἐκεῖ εἶναι καὶ πολλοὶ τριελλοὶ. Ἐὐν ἔλγεται, δι' ἡγαίετε εἰς Ἀργίον ἢ εἰς Κέρκυραν, οὗς παρε-

τήρουν καλῶς, ἐὰν ἐτρολλήθητε. Τώρα δὲ μως, ὅπου τὰ φρενοκομίαι ἐπιέδασαν καὶ μετεβλήθησαν εἰς σωφροιστήρια, παρήλθεν ὁ χαρκτηρισμὸς οὗτος.

— Καὶ ἤδη πῶς οὗς φαίνεται ἡ Κέρκυρα; Εἶναι διὰ τριελλοῦς, ἠρώτησεν ἡ Ἀργεῖα μετ' ἐνδιαφέροντος.

— Ἀφοῦ μὲ βλέπετε καὶ ἤλθετε καὶ οὗς, νομίζω, μᾶλλον δι' εἶναι διὰ γνωστικῶς τοιοῦτος θαυμάσιος τόπος, τῆ ἀπήντησα.

Ἀφοῦ δὲ εἶπομεν ἐτι ἄρκετὰ μετὰ τῆς καλλιότητος ἐκείνης συντροφίας ἀπεχαιρέτησα καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν ὥραϊαν πλατείαν των.

Τὴν ἐπαύριον πρωΐαν μετέβην πρὸς συνάντησιν τοῦ κ. Ν. Παπαδάτου, μεγαλεμπόρου, συνδρομητοῦ τῆς «Φύσεως», ὃν προσωποικῶς δὲν ἐγνωρίζον, καὶ περὶ οὗ πολλὰ καλὰ ἤκουον, ὡς ἀνδρὸς πολυπείρου καὶ φιλοτίμου, φιλομαθοῦς καὶ εἰς ἄκρον φιλέργου. Ἐῖθρον δ' αὐτὸν ἐν τῷ ξυλεμπορείῳ του, ἐπιβλέποντα εἰς τὴν ἐπέκτασιν τοῦ καταστήματός του δι' οἰκοδομῆς νέων ἐδρυτέρων διαμερισμάτων πρὸς ἀνεπιτέραν καὶ καλεϊτέραν τοποθέτησιν τῶν εἰδῶν τῆς ἐμπορίας του, ὡς καὶ τῶν ἀμαζῶν του καὶ τῶν ἱαπων του, καθύσων ἐκτός τοῦ δι' ἔχει τέσσαρας ἀμάξια καινουργεῖς ἐκ τοῦ πρώην ἀμαξοποιείου, ὅπερ διετήρει, κέκτηται ἤδη καὶ δύο μικρότερα πρὸς χρῆσιν αὐτοῦ καὶ τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας του, διότι ἐννοεῖ νὰ διάγῃ καλῶς καὶ εὐπρεπῶς ἤδη, ὅτι καὶ τὰ τέκνα του ἀνεπιτέχθησαν καὶ ἡ τέχνη ἠνένησεν αὐτὸν ἀρκετὰ οἰκονομολογικῶς.

Ὁ κ. Ν. Παπαδάτος μόλις τῷ ἔσφιξα τὴν χεῖρα καὶ τῷ ἐδήλωσα τὴν ἰδιότητά μου, μοι προσέφερε κάθισμα ἐν τῷ γραφείῳ του, ἀφήσας πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν καὶ μετ' ἀποστήσει μετὰ προσοχῆς· ἐγὼ δὲ ἔπραττον τὸ αὐτὸ, ὡς νὰ ἐγνωρίζομεθα ἐκ παλαιῶν καιρῶν.

Εἶναι ἀνὴρ καλῶς ἐξωπειροκῶν, ἐπειθὲς κηρύσσεως, με φρενογνωμίαν οὐμπαθῆ, σοβαρῶς δὲ καὶ λογικῶς εἰς τὰς ὁμιλίαις του καὶ ἡλικίας τεσσαράκοντα ἔως τεσσαράκοντα πέντε ἐτῶν.

— Ἦλθατε ἄλλοτε εἰς Κέρκυραν, κ. Πρίντζη, μ' ἐρωτῶ μετ' ἐνδιαφέροντος

— Ὁχι, κ. Παπαδάτε, κατὰ πρώτην φοράν ἐρχομαι ἐδῶ.

— Περίεργον, ἐν τοῦτοις οὗς γνωρίζω, νομίζω ἀπὸ ἄλλοτε· οὗς δὲν μ' ἐνθυμείσθε;

— Καὶ ἐγὼ, νομίζω, ὅτι δὲν ἀπατάσθε, ἡ φυσιογνωμία σας μοῦ εἶναι πολὺ γνωστὴ. Σῆς διμενεῖτε εἰς Ἀθήνας;

— Δηλαδή ἤλθον πολλάκις, ἐπειδὴ ἐμπορεύομαι καὶ ἐμπορηθεύθην πολλὰ εἶδη ἐξ Ἀθηνῶν, ἀνέλαβον ἐργολογικῶς ἐργασίας τοῦ Ἀχιλλείου, τοῦ λιμένος Κερκύρας, τὴν ξυλῆσαν διαφόρων οἰκοδομῶν καὶ ἄλλων ἔργων, διετήρουν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐργοστάσιον

ἀμαζῶν ἐνταῦθα κατὰ. Ἀλλ' εἰς δια ταῦτα δὲν οὗς ἐνθυμοῦμαι, κάπου ἀλλοῦ θὰ συνηγήθημεν.

— Ἴσως, διότι τοῦτο συμβαίνει πολλὰκις μετὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἂν δὲν εἶναι τυχαία συμμάθεια, τότε θὰ ἦναι προγεγεστέρα πρὶν γεννηθῶμεν, εἰς ἄλλον κόσμον ἴσως γνωριμία.

— Περίεργον, κ. Πρίντζη, μοῦ φαίσεθε ὡς παλιὸς στενὸς φίλος καὶ ὡς τοιοῦτον θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ οὗς περιποιηθῶ ἐνταῦθα.

— Ὅπως ἀγαπᾶτε, καὶ ἐγὼ εὐχαριστοῦμαι πολὺν διαμένον πλησίον σας.

— Ἐχω δύο μικρὰ ἀμάξια. Ἄν ἐχητε εὐχαριστοῦν καὶ θέλετε νὰ ἐπισκεφθῆτε τὰς ἐξοχὰς τῆς Κερκύρας, νὰ μὴ δυσκολευθῆτε νὰ ἐρχησθε μετὰ μεσημβρίαν νὰ πηγαίνωμεν.

— Εὐχαριστοῦς δέχομαι, διότι τοῦτο εἶναι ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ἀκριβῶς εἰς τὰς 5 μ. θὰ ἔλθω, ἂν ἡ ὥρα αὐτὴ εἶναι κατάλληλος νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸ Mon Repos.

— Μίλιστα, οὗς περιμένωμεν.

Τὴν ὁμοιωσάν ὥραν μετέβην παρ' αὐτῶν καὶ εῖθρον ἐκεῖ καὶ τὴν σὺζυγόν του, μετὰ τῶν δύο θυγατέρων του καὶ τῶν νύτων του, οὗς μοι συνείσθησε καὶ οἷτινες ὁμοίως εἶχον ἐξέλθει εἰς περίπαιον. Ἐχει καλλίστην οἰκογένειαν, ἡ κυρία του εἶναι εὐγενεστάτη καὶ ἀγαθοτάτη, αἱ δὲ θυγατέρες του κάλλιστα μεμορφωμένα, εὐπαιδευτοὶ καὶ γλωσσομαθεῖς.

— Νὰ οὗς ἴδωμεν καὶ εἰς τὸ πᾶντι, μοι ἔλεγε ἡ ἀξιόλογος κυρία, ὁ σὺζυγός μου μᾶς ἔλεγε ὅτι πρώτην φοράν συνήτησε φίλον, τὸν ὁποῖον νομίζω, ὅτι ἔχει γνωρίση στενῶς πρὸ πολλοῦ.

— Ναί, ἀληθὲς καὶ περίεργον· καὶ ἐγὼ νομίζω, ὅτι συνδεόμεθα πρὸ πολλοῦ ὡς παλιοὶ καὶ καλοὶ φίλοι. Ἀ; ἀκόμη καλεϊτέρον.

— Ἄ, βέβαια.

— Κύριε Πρίντζη, μοι λέγε τότε ὁ κ. Παπαδάτος, τὸ ἀμάξι εἶναι ἔτοιμον, θὰ οὗς συνοδεύσῃ ἤδη ὁ νύός μου Θεόδωρος, καὶ αὐτοῖον πηγαίνωμεν ὅλοι οἰκογενειακῶς μετ' ἡμετέραν ἀμαζάν εἰς τὸ Ἀχιλλεῖον.

— Μίλιστα καὶ ἂμ ἔπος εἰς ἔργον.

Ἀνῆλθωμεν μετὰ τοῦ κ. Θεοδώρου εἰς τὸ ἀμαζάκι, ὅπερ δύο μόνον πρόσωπα χωρῆ ἔλαβε τὰ ἡνία, καὶ ἀπῆλθον ἐκείθεν.

Ὁ κ. Θ. Παπαδάτος, οἷτινος τὴν εἰκόνα μετὰ τοῦ ἀμαζίου του ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος τῆς «Φύσεως» εἶναι ὁ πρεσβύτερος νύς, ἱατρός, τελειοποιούμενος ἤδη εἰς τὸ πνευματικόν τοῦ Ἐδμηβοῦργου καὶ οἷτις εἶχεν ἔλθῃ εἰς Κέρκυραν τὸ θέρος τοῦτο, ὅπως διέλθῃ αὐτὸ πλησίον τῶν γονέων του καὶ μετὰ τοῦ ἀμαζίου αὐτοῦ σχεδὸν καθ' ἑκάστην μεταβαίνομεν εἰς τὰς διαφόρους ἐξοχὰς τῆς πόλεως.

Ὁ κ. Θεόδωρος εἶναι ὁ μᾶλλον εὐπαίδευτος τῶν υἱῶν τοῦ κ. Παπαδάτου καὶ εἶναι σχεδὸν Ἀγγλος φαινομενικῶς, καθόσον κατ' ἀνάγκην ἀποκίσεως τὴν συμπεριφορὰν τῶν ἐν Ἐδιμβούργῳ συναστρεφόμενον συναδέλφων συσπουδαστῶν του, δὲν ἠδύνατο ἢ ν' ἀγγλίξῃ καὶ ἠδχαριστοῦμην συναστρεφόμενος καθ' ἐκάστην αὐτὸν καὶ τὰ διαπυθάνωμαι τὰ τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπικρατούντων διδασκαλικῶν ἐθίμων. Ὅπως δὲ τὰ πάντα ἐκεῖ, οὕτω καὶ τὰ ἀσκλησιακά των ἐνέχουν τὸ βαρὺ, αὐστηρὸν καὶ ἐπιβλητικὸν καὶ ἐφανταζόμενον, ὅτι μετ' αὐτὸν πολὺ ὁ φίλος υἱὸς Παπαδάτος θὰ ἐπανήρχει εἰς Κέρκυραν ὡς τέλειος Ἀγγλος τζέντιλεμαν ἰατρός, καθόσον καὶ αὐτὴ ἡ μορφή του εἶχε προσλάβῃ τὸ ἀγγλικανὸν σχῆμα. Περίεργος φυλὴ, ὅπως καὶ ἡ ἀμερικανικὴ, μόνον ἐπὶ πέντε ἔτη ἐὰν μείνῃ τις παρ' αὐτοῖς, δὲν δύναται ἢ τὰ συγχρωτισθῆ. Ὁ ἐγκλιματισμὸς εἰς τὰς χώρας ταύτας μεταδίδει τὸ φλέγμα, τὸ αἰσθημα καὶ τὸ σχῆμα.

Ἐξεληθόντες μετ' ὀλίγον τῆς πόλεως, διότι ἡ Κέρκυρα εἶναι μικρά, ἐλάβομεν τὴν ὠραίαν καὶ καλλιτεχνικῶς ἠδπεραιωμένην δεινρόφροντον δυτικοπαρالياκὴν ὁδὸν καὶ διετόξαμεν ταύτην εἰς δὲ ἐσοράφημεν νοτίως, ἐν μέσῳ ὠραίας δεινροστοιχίας, καὶ εἰσῆλθομεν ἐντὸς μικροῦ περιουτικῶν χωρίων, ὅτε ὁ εὐγενὴς συνοδός μου μοι λέγει :

Ἄπ' ἐδῶ ἀρχίζει τὸ Mon Repos, Ἑλληνιστὶ Ἡ Ἀναπαύσις μου.

Μερικοὶ ὠραῖοι λόφοι καλλιθέατοι καὶ δεινρόφροντοι καταλήγοντες εἰς τὴν ἀκτὴν καὶ μία ὠραία, μᾶλλον ἀρχαϊκῶν ρυθμῶν ἑπανίς ἀποτελοῦσι τὸ ἐξοχικὸν τοῦτο Βασιλικὸν Ἀνάκτορον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Ἡ ἐπικρατοῦσα ἡσυχία ἐκτὸς καὶ ἐντὸς αὐτοῦ, τὰ πολυάριθμα φυλλώματα τῶν πυκνῶν δένδρων του, αἵτια οὐδόλως ἐκινουῦντο, καθόσον, ὡς φαίνεται, ὁ ἀνεμος σπανίως κινεῖται ἐκεῖ, ἢ ἐπιτελὴς σχεδὸν ἔλλειψις τοῦ ὕδατος ἐν αὐτῷ, διότι ἀμέσως ἐφαντάσθη, ὅπου ἀρκετὸν ὕδωρ καὶ ἐξοχικὴ κίνησις, δὲν λείπουν ἐκεῖθεν ἢ γυνή, ὁ μίγγανος, τὰ παιδία καὶ τὸ κελάρισμα τῶν πιτηῶν, ἢ δὲ ἀπόλυτος ἀφ' ἑτέρου παραβολὴ τῆς ἀνομασίας τοῦ Ἀνακτόρου τοῦτου μοι ἔφεραν εἰς τὰ χεῖλη, ὅτι :

— Μᾶλλον ἢ ἑπανίς αὐτὴ ἀναπαύεται ἢ ὁ εὐδαίμων κάτοχος αὐτῆς.

— Ὁ γὰρ, μοι λέγει μειδῶν ὁ λίαν φειδωλὸς εἰς ὀμιλίαν σύντροφός μου.

Καὶ κατελθόντες τοῦ ἀμαξίου μας εἰσῆλθομεν ἐντὸς τοῦ κήπου καὶ προχωρήσαντες διὰ μικρῶν πάντοτε καταφύτων ὁδῶν καὶ στενωμάτων, ἐφθάσαμεν μετ' ὀλίγον εἰς μικρὸν ὠραῖον πλατεῖον, δεξιόθεν τῆς ὁδοῦ ἐν μαγικωτάτῃ ὄντως τοποθεσίᾳ κείται τὸ μικρὸν

μὲν ἀλλ' ὠραῖον Β. Ἀνάκτορον. Καθίσματα τῆδε κάκεισε ἀγροτικά καὶ μὴ, διάφοροι ἔδραι καὶ ἐξώσοι πανταχόσε μᾶς ἔδιδον τὰ ἐννοήσωμεν ὅτι ἡ θεὰ ἐκεῖθεν ἦν ὠραιότης, πρὸς τὸ πέλαγος καὶ τὴν ἔναντι ἡπειρον.

Ὁ εὐγενὴς ἐπιστάτης μετὰ τῆς συζύγου του ἀνέλαβον ἀμέσως τὰ μᾶς ὁδηγήσωσιν εἰς τὰ διάφορα αὐτοῦ διαμερίσματα.

Κάτωθι ὠραία καὶ εὐχάριτος αἶθουσα μὲ καλῶς διατηρούμενα ἐκ καρύου ξύλου ἐπιπλα καὶ εἰκόνας καὶ ἐπιμήκης τράπεζα ἐν τῷ μέσῳ μετὰ τῶν ἐκατέρωθεν ἀπαραιτήτων ἐμαθῶν προδίδουσι ἡγεμονικὸν ἐστιατόριον καὶ αἶθουσαν ἐπισήμων γευμάτων. Ἐναντι ἐτέρα αἶθουσα σφαιροιστηρίον.

Ἀρεχόμεθα εἰς εἰς τὸ ἄνω διαμερίσμα δι' ὠραίας ταπητοφορικῶν κλίμακας καὶ εὐρισκόμεθα ἀμέσως πρὸς λαμπρῶς ἐστολισμένης αἰθούσης μὲ πολυτιμοὺς ἐλαιογραφίας, δεξιόθεν τῆς ὁδοῦ ἢ αἶθουσα τῆς Βασιλείσης καὶ παραπλευρῶς τῆς μακαρίτιδος Ἀλεξάνδρας μετὰ πάντων τῶν στολισμάτων καὶ ἀνθυμάτων εἰκόνας καὶ ἔργων αὐτῆς. Ἡ αἶθουσα αὐτῆς πρὸς στιγμὴν μᾶς συνεκίνησεν. Ἀριστερόθεν ἐφορίζονται μία μικρὰ αἶθουσα διὰ τοὺς ἐνεζομένους καὶ παρέχει οἱ κοιτώνες.

Ἐξεληθόντες δὲ μετὰ τοῦτο εἰς τὸν μεγάλον ἐξώστην, ἐθαυμάσαμεν τὴν θαυμασίαν ἐκεῖθεν θεῶν τῶν ἔναντι μερῶν καὶ κατελθόντες εἰς ἐξῆλθομεν τοῦ κήπου καὶ ἐπιβάντες τῆς μικρῆς μας ἀμάξης ἐλάβομεν τὴν πρὸς τὰ Κατόνια ἄγουσαν διὰ μέσου ποικίλων λόφων καὶ δάσους ἐξ ἐλαιῶν.

Μετὰ ἡμῶν ὄρας ὠραιότητην καὶ τεραπνοιάτην ἀμαξοδρομίαν παρακάμψαντες τὸν τελευταῖον λόφον, ἐβρέθημεν πρὸς ἐξαισιωτῆτον θεάματος.

Ἡ θάλασσα προχωροῦσα διὰ τοῦ στενοῦ βαθέως εἰς τὴν ξηρὰν ἀποτελεῖ κυκλοτερῆ ὠραιότητην λίμνην, τοῦ Χαλκοκονδύλη λεγομένην καὶ νῦν μισθουμένην ὡς ἰχθυοτροφεῖον. Ἀριστερόθεν κομνηνότης περίεργος νῆσος μετὰ τινῶν οἰκοδομημάτων καὶ Μονῆς ἐπ' αὐτῆς ἐν πλήρῃ θαλάσῃ, τὸ νῦν λεγόμενον Πορτικονῆσι, ἢ περιφημῶς ἐν τοῖς ἀρχαίοις συγγράμμασι ἀναγερομένη νῆσος τοῦ Ὀδυσσεῦς, ἢ τὸ ἀπολιθωμένον σκάφος τῶν Φαιάκων, κατ' ἄλλους, ἐφορίζεται ἐκεῖ ἀκινήτων καὶ ἑσπεῖ ἀκμάζον, διαρκῶς προκαλοῦν τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν περιέργειαν τῶν ἐπισκεπτῶν ὡς ἐκ τῆς θέσεως, τῆς καλλονῆς καὶ τοῦ σχήματός του.

(Ἐπειτα συνέχεια)

Ο ΑΡΑΨ ΚΑΙ Ο ΙΠΠΟΣ ΤΟΥ

ἮΝΥΞ ἐπήρχειτο, ὁ ἥλιος πρὸ ὀλίγου εἶχεν ἐξαφανισθῆ ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα, ἢ βαθεῖα τῆς ἐρήμων σιγῆ δὲν ἐταράσσειο εἰμὴ ὑπὸ τῶν θρήνων νεαρῶς ἄραβος γυναικὸς, ἥτις καθημένη πλησίον τῆς σκηνῆς τῆς ἐφαίνετο ἐκμηδενισμένη τὸ στήθος αὐτῆς ὑπεγείρειτο κατ' ἴσα χρονικά διαστήματα καὶ πυκναὶ σταγόνες δακρύων διέφευγον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς, καταστάντων ἐρυνθῶν ἔνεκα τριῶν νυκτῶν ἀγρυπτίας. Περὶ αὐτὴν συσπειρωμένα τὰ τέκνα τῆς, σιωπηλά καὶ σοβαρὰ πυρετήρουν προσεκυκῶς τὴν μητέρα των, μὴ τολμῶντα τὰ τῆ ἀπειθῆναι ἐρωτήσεις· οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν χειρῶν βῆμ' αὐτῶν ἐφαίνοντο ἀντικατοπτρίζοντες τὴν βαθεῖαν τῆς μητρός των θλίψιν· ἦσαν τεθλιμμένα διότι ἡ μήτηρ των ἔκλαιε.

Αἰφνης ἡ νεαρὰ γυνὴ ἠγέροθη ἐξετάζουσα τὸν ὀρίζοντα, ἢ ὠραία αὐτῆς ὄρας ἐφωτίσθη ὑπὸ τινος ἀκτίνος ἐλπίδος. Τὴν ἔβλεπε ἄρα γε τὸ αἶψον τῆς αἰφνης δίας ταύτης μεταβολῆς; Ἄς ἀφήσωμεν ἐνταῦθα τὰ ὀμιλήσῃ ὁ πατήρ τῆς οἰκογενείας, ὅστις ὀλίγας ὥρας βραδύτερον περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου του καὶ τῶν τέκνων του ἤρξατο διηγούμενος τὰ ἐξῆς :

Ἐπιστρέφοντες μετὰ μίαν ἐπιτυχῆ καὶ ἀνέλπιστον ἐκβασιν μάχης κατὰ τῆς φυλῆς τῶν Μπειῆ-Μπουζούφ, κατάφοροι ἐκ λαφύρων, συνητήσαμεν δώδεκα ὥρας περίπου μακρὰν ἐκεῖθεν τοὺς ἰπτεῖς τοῦ Ἀμπέλ-Καντέρ, οὔτινες μὲν μᾶς ἀντελήφθησαν ἐπετέθησαν καθ' ἡμῶν ὑπερησπίσθημεν ἡρωικῶς ὅπως τὸ φαντάζεσθε βεβαίως, ἀλλὰ τί τὰ πράξωμεν εἰς κατὰ δέκα; Ἐπώλησαμεν ἀκριβὰ τὴν ζωὴν μας. Ἀπαντες οἱ στρατιῶται μου ἔπεσαν περὶ ἐμέ· ἔμενον μόνος ἀμυνομένος ἀκόμη καίτοι εἶχον ἤδη λάβει βαθείας πληγᾶς· ἀλλ' ἤδη αἱ δυνάμεις μου μὲ ἐγκατέλειψαν καὶ ἠναγκάσθη τὰ πέσω κατὰ γῆς. Πάρανια οἱ μαμελοῦκοι ἐρροίφθησαν ἐπ' ἐμοῦ ἀφοῦ μ' ἐδέσμευσαν διὰ σχοινίων μὲ ἔδεσαν ἐπὶ τινος καμήλου. Ἐγένοντο τότε κύριοι τῶν λαφύρων μας, ἔλαβον τὸν ἵππον μου ὃν ἀπήγαγον ἐπίσης. Τὴν ἐσπέραν τῆς δευτέρας ἡμέρας κατεσκήνωσαν μετ' ἡμῶν πλησίον τοῦ Χ..... Ἐἶχον τοὺς πόδας δεδεμένους μὲ

ἱμάντας δερματίνους καὶ ἤμουν ἐξηπλωμένος πλησίον τῆς σκηνῆς ὅπου ἐκοιμῶντο οἱ Μαμελοῦκοι. Κατὰ τὴν νύκτα ὢν ἀγρυπνος ἔνεκα τῶν ὑπὸ τῶν πληγῶν μου προξενουμένων ἀλγηδόνων, ἤκουσα τὸν ἵππον μου χρομεύζοντα μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἵππων οὔτινες ἦσαν προσδεδεμένοι περὶ τῶν σκηνῶν. Ἀνεγνώρισα τὴν φωνὴν του καὶ μὴ δυνάμενος τὰ ἀντιστῶ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τὰ μεταβῶ τὰ ὀμιλήσω διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν εἰς τὸν πιστόν μου σύντροφον ἐβρέθη μετὰ μεγάλου κόπου μέχρις αὐτοῦ :

— Πτωχέ μου φίλε, τῷ λέγω, τί θὰ κάμῃς μεταξὺ τῶν Μαμελοῦκων; Ἡ συζυγός μου καὶ τὰ τέκνα μου δὲν θὰ σοὶ κομίσωσι πλέον τὸ γάλα τῆς καμήλου, δὲν θὰ σοὶ προσφέρωσι πλέον τὴν κροτὴν ἐντὸς τοῦ κοίλου τῆς χειρός, δὲν θὰ τρέξῃς πλέον ἐλεύθερος εἰς τὴν ἐρημον· τοῦλάχιστον ἐὰν ἐγὼ εἶμαι αἰχμάλωτος σὺ μεῖνε ἐλεύθερος. Ἐμπρός, πήγαινε, εἰς τὴν σκηνὴν τὴν ὁποίαν γρωρίζεις· ὕπαγε τὰ εἶπες εἰς τὴν συζυγόν μου ὅτι ὁ κύριός σου δὲν θὰ ἐπανέλθῃ πλέον καὶ πέρασσε τὴν κεφαλὴν σου μεταξὺ τῶν παραπεισμάτων τῆς σκηνῆς ἵνα λείψῃς τὴν χεῖρα τῶν μικρῶν παιδιῶν μου.

Μετὰ τοῦτο κατώρθωσα τὰ κόψω διὰ τῶν ὀδόντων μου τὸ ἐκ μαλλίου αἰγὸς σχοινίον ὅπερ τῷ ἐχρησίμουν ὡς πέδη καὶ ὁ εὐγενὴς σύντροφός μου εὐρέθη ἐλεύθερος· ἀλλὰ βλέπων ἐμὲ πληγωμένον καὶ δεσμευμένον πρὸ τῶν ποδῶν του ὁ πιστός μου καὶ εὐφυὴς δρομέας, ἠννόησε διὰ τοῦ ἐνοστικτοῦ του ὅτι οὐδεμία γλώσσα θὰ ἠδύνατο τὰ ἐξηγήσῃ· ἔκρυψε τὴν κεφαλὴν μὲ ὀσφράνθη καὶ ἀράσας με διὰ τῶν ὀδόντων του ἀπὸ τῆς δερματίνης ζώνης μου ἀνεχώρησε καλπάζων καὶ μὲ ἔφερε μέχρις ἐδῶ. Σὺ φαίνεται ἀντελήφθης ἐρχόμενον τὸν ἡρωϊκὸν μου δρομέα καὶ ἔπανσες τὰ δάκρυά σου.

Μὲ ἐνόμισες ἀπολωλότα καὶ μὲ ἐπ' ἀνεύρες, εὐγενὴς σύντροφέ μου.

Ὁ ἵππος φθάσας καὶ καταθέσας τὸν κύριόν του εἰς τοὺς πόδας τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων του ἐξέπνευσεν ἐκ τοῦ κόπου. Ἄπασα ἢ φυλὴ τὸν ἔκλαυσε· οἱ ποιηταὶ τὸν ἐξύμνησαν καὶ τὸ ὄνομά του μένει διαρκῶς εἰς τὸ σιῶμα τῶν Ἀράβων τῆς πόλεως ἐκείνης.

Παν. Γουγοῦτος
(Φοιτητὴς Ἰατρικῆς)

Κατὰ τὸ γαλλικόν

ΜΩΣΑΓΚΟΝ

Κύριε τις ήρώτα κυρίαν ἐν τινι συναναστροφῇ περὶ τῆς κυριωτέρας αἰτίας τῶν διαζυγίων.

— Ὁ γάμος εἶναι ἡ πρώτη ἀφορμή, τῷ ἀπήντησεν αὕτη καὶ ἡ ἀχρηματικά ἡ δευτέρα.

Κυρία τις, ἣτις δὲν φημίζεται ἐπὶ νοσηρῶν, ἔλεγε πρὸς συγχορευτὴν της, διακημίζουσα τοὺς μικροὺς πόδας της :

— Πάντοτε συνιστῶ εἰς τὴν ὑπηρετρίαν μου νὰ ξεσκονίζῃ τὰ μποτίνια μου μετὰ τὴν ψήκτραν τῶν ὀδόντων, διὰ νὰ δικτηροῦται, ὡς βλέπετε, κινουρηγῇ.

Συμπέρασμα πολιτικῆς συζητήσεως.

— Ἐκτός τούτου, κύριε συνάδελφε, δὲν συνειθίζω νὰ συζητῶ μετὰ ἀνοήτους...

— Ὅστε ἐγώ, φίλε μου. Ἔχουμεν, περὶ τῆς, τὴν αὐτὴν γνώμην.

Μεταξὺ θείου καὶ ἀνεπίου.

Ὁ θεός. Λοιπόν, εἶναι ἡ τελευταία φορά ὅπου θὰ πληρώσω τὰ χρέη σου. Λάβε αὐτὰ τὰ φύλλα τοῦ χάρτου καὶ σημειώσον τὰ ποσά.

Ὁ ἀνεπίος (μετ' ἐνδοιασμοῦ). Ἀγαπητέ θεε, δὲν φιλάνουν αὐτὰ, τὰ ἔχω σημειώσῃ καὶ συρράξῃ καλεῖτερα εἰς τετρακτίδιον ἰδικίτερον.

Ὁ θεός....

Ἀδελφ. Λοιπόν, εἶπες, ὅτι εἶσαι καὶ ζωγράφος καὶ μουσικὸς καὶ ποιητής; Ὅλα αὐτὰ ἐσπούδασες;

Ἀδελφ. (μετριόφρων). Ναι, δεσποινίς.

Ἀδελφ. (κινουῦσα τὴν κεφαλὴν). Πόσον λοιπόν ὀλίγον μυκλὸν θὰ σοῦ ἔμεινε δι' ἐμέναν!

Ἀδελφ. Ἄ ναι, τὸ καλεῖτερον!

— Οἱ στίχοι, οὐς συνθέτω, ἔλεγε ποιητής τις πρὸς φίλον μετ' ἐμφάσεως, ὀλίγον μοῦ κοστίζουν, δὲν κοπιᾶζω ποσῶς.

— Ἄ, ναι, εἶναι πολὺ εὐθηνοί, τῷ ἀπαντῶν ἄφελῶς ἐκαίνας.

Καὶ τινες μᾶς λεγουν, ὅτι καὶ γυναῖκες δὲν ἔχουν κρίσιν,

Εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν.

— Μὲ συγχωρεῖτε, κυρία, πότε ἀνχωρεῖ τὸ τραῖνον;

— Ὅταν συρίζῃ, Κύριε.

Εἰς χαρακτηρισμῶν :

— Ἐγώ, κύριε, δὲν παίζω μετὰ ἀπρόσεκτον σύντροπον, θὰ σὰς ἀφήσω.

— Τί ἐννοεῖτε, κυρία, γίνετε;

— Νὰ προσέχετε εἰς τοὺς γείτονάς σας, αἱ τινες δὲν ἀποσύρουν τοὺς ὀφθαλμούς των ἀπ' ἐμοῦ.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐκκλησιαστικὸς Φάρος. Μηνιαία Ἐκκλησιαστικὴ ἐπιθεώρησις. Ἐν Ἀλεξανδρείῃ τῆς Αἰγύπτου.

Ἐξέτασις καὶ ὑπεράσπισις τῶν δικαίων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους. Ἐρμηνεῖς τῶν Ἁγίων Γραφῶν καὶ ἀνάπτυξις τῶν ἐν αὐταῖς θεῶν ἀληθειῶν. Ἱστορικὰ Ἐκκλησιαστικὰ μελέται. Ἠθικὰ διδάγματα καὶ διηγήματα. Οἰκογενειακὰ Ἀναγνώσματα πρὸς κράτυνσιν τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου οἰκογενείας ἐν τοῖς πατρίαις. Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογία καὶ Αἰγυπτολογία. Παιδαγωγικὰ ἡμέτερα καὶ ξένα κ.τ.λ.

Ἑλληνικὴ ἔκδοσις ἀπάντων τῶν περιωρισμένων κειμένων τῶν **Ἀρχαίων Ἑλλήνων Ἱατρῶν**, ἐκκαθηκισθέντων, ἐπικνηρωθέντων καὶ σχολικισθέντων ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου Φουστάνου ἱατροῦ ἐν Σύρῳ, διευθυντοῦ τῶν περιοδικῶν «Ἱατρικῆς Προόδου» καὶ «La Grèce Medicale».

Ἡ ὅλη ἔκδοσις θὰ συμπεριλάβῃ 50 περίπου τόμους. ἤρξαστο δὲ ἤδη διὰ τῶν **Κειμένων τοῦ Ἱπποκράτους.**

Κατ' ἔτος ἡ ἐκδιδόνται 2 τόμοι ἐκ 48 τυπογρ. φύλλων εἰς 12 μηνιαία τεύχη.

Ἡ ἐν Λονδίῳ Διεθνῆς Συνδιάσκεψις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τῷ 1907. Ἐκθεσις τῶν πεπραγμένων ὑπὸ Δ. Βιάζα καὶ Β. Πατρικίου ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλλην. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐν τῇ Συνδιάσκεψει.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ε. Ρ. Πόρτ-Σαίδ. Θὰ ἐκτελέσωμεν τὴν παραγγέλιάν σας. Πουχεῖτε.—Δ. Β. Προμύριον. Σὰς ἐνεγράψαμεν εἰς «Πανόραμα» περιμένοντες δὲ ἀπάντησιν εἰς ἐπιστολὴν μας.—Α. Μ. Κων. πολ. ἡ. Σύμφωνα μετ' ἐπιτολὴν σας ἐστάλαμεν εἰς «Πανόραμα».—Στ. Δ. Ἀδριπολ. Ἑλήθη δελτίριόν σας. Ἐνεγράψαμεν εἰς «Πανόραμα» καὶ ἀναμένομεν συνδρομὴν.—Γ. Μ. Καθ. ν. δ. ἡ. Ἑπιστολὴ Ἑλήθη. Τὰ περὶ ὕπνωτισμοῦ βιβλία σας ἐστάλασαν πρὸ πολλοῦ ἐπὶ συστάσει.—Π. Δ. Ροδεσί. Ἑλήθη ἐπιστολὴ σας. Τὸ ζητούμενον περὶ τῆς ἐπιστολῆς. Προσεχῶς γράφομεν.—Γ. Χ. Σουχοῦμ. Γράφατέ μας καθαρώτερα πῶς τὸ τεῖχος ἐνοεῖτε.—Σ. Οἰ. Φ. α. κ. ο. ε. — Ἐγὼ κληῖς. Διεύθυντις διορθῶθη.—Ν. Μ. Βερβελ. ν. ο. Σὰς εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Ἐγράψαμεν καὶ ταχυδρομ.